

รายงานวิจัย

การพัฒนาธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง
Development of Cereal Bars from Riceberry Brown Rice
Mixed with Dehydrate Papaya

จินตนา	เจริญเนตรกุล	Jintana	Charoennetkul
ปัญญรัศม์	ลือขจร	Panyaras	Luekhajon
เลิศศิริ	พวงแก้ว	Lertsiri	Phuangkaew

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. 2559

การพัฒนาธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

จินตนา เจริญเนตรกุล¹ ปัญญ์รัศม์ ลือขจร¹ และเลิศศิริ พวงแก้ว¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ หาสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแท่ง หากรรมวิธีการทำมะละกอบแห้งและปริมาณมะละกอบแห้งในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระหว่างการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง และคำนวณต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

ผลการทดลอง พบว่า กรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ โดยการนำข้าวไรซ์เบอร์รี่ แช่น้ำ 30 นาที หุงข้าวในอัตราส่วนข้าวต่อน้ำ เท่ากับ 1 : 1.5 ตากแดด 14 ชั่วโมง ให้แห้ง คั่วที่อุณหภูมิ 250 °C จะได้ข้าวพองที่มีลักษณะพองตัวดี กรอบ เมล็ดร่วนไม่เกาะติดกัน และกรรมวิธีการทำมะละกอบแห้ง พบว่า ใช้มะละกอแช่แชงคั่วที่มีลักษณะห้าม มีปริมาณน้ำตาล (°Brix) อยู่ในช่วง 15-18 °B หั่นชิ้นขนาดที่ความหนา 5 มิลลิเมตร แช่น้ำปูนใสเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นนำไปลวกในน้ำเชื่อมในอัตราส่วนน้ำตาลต่อน้ำ เท่ากับ 2 : 3 เป็นเวลา 5 นาที พักไว้ให้สะเด็ดน้ำนำไปตากแดด เป็นเวลา 10 ชั่วโมง ให้แห้ง สูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแท่ง พบว่า ธัญพืชอัดแท่งสูตรที่ 2 ที่มีอัตราส่วนผสม ดังนี้ ข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ (ร้อยละ 27), งาขาวคั่ว (ร้อยละ 14), เมล็ดฟักทองคั่ว (ร้อยละ 7), กุ้งแห้งคั่ว (ร้อยละ 8), ถั่วลิสงคั่ว (ร้อยละ 11), กระจ่างผง (ร้อยละ 1), เกล็ดป่น (ร้อยละ 1), น้ำตาลทรายขาว (ร้อยละ 6), เนยสดรสจืด (ร้อยละ 2), และแบะแซ (ร้อยละ 25) ได้รับคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสมากที่สุด ในด้านสี (7.35), กลิ่น (6.93), รสชาติ (7.58), ลักษณะเนื้อสัมผัส (7.40) และความชอบโดยรวม (7.90) แตกต่างจากสูตรที่ 1 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ผลิตภัณฑ์ธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง ในปริมาณร้อยละ 15 ได้รับคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสมากที่สุด ในด้านสี (7.55), กลิ่น (7.10), รสชาติ (7.22), ลักษณะเนื้อสัมผัส (7.20) และความชอบโดยรวม (7.67) เมื่อวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ ทางเคมี และคุณค่าทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง พบว่า ปริมาณมะละกอบแห้ง (ร้อยละ 15) ที่ใส่ลงในผลิตภัณฑ์มีผลทำให้ ค่าสี L (43.6) ลดลง ค่า a (3.38) เพิ่มขึ้น ค่า b (15.062) ลดลง ค่าเนื้อสัมผัสหรือความกรอบ (39.35), ความชื้น (0.35), ปริมาณน้ำอิสระ ($a_w = 0.05$) เพิ่มขึ้น และทำให้คุณค่าทางโภชนาการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะวิตามินเอ (ร้อยละ 60.93) เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งสูตรมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ มีคุณภาพและการเก็บรักษาดีกว่าผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ผู้ชิมให้คะแนนการยอมรับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งอยู่ในระดับชอบปานกลางทั้งสองบรรจุภัณฑ์ ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งหนึ่งหน่วยบริโภค 3 ชิ้น (น้ำหนัก 43 กรัม) เท่ากับ 10.98 บาท

คำสำคัญ : ธัญพืช/ข้าวไรซ์เบอร์รี่/มะละกอ

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อ.เมือง จ.สงขลา

Development of Cereal Bars from Riceberry Brown Rice Mixed with Dehydrate Papaya

Jintana Charoennetkul¹ Panyaras luekhajon and Lertsiri Phuangkaew¹

Abstract

The purpose of this special program to study the process for making puffed riceberry and process of making dried papaya. A formulation of cereal bars, study of dried papaya in the cereal bars and the quality of papaya added cereal bar.

The results showed that the process of making puffed riceberry by soak riceberry 30 minutes, cook rice in rice to water ratio of 1 : 1.5 in the sun to dry for 14 hours, roasted at a temperature of 250 °C it has puffed rice that looks good swell the grain crumbly not stick together. And the process of making dried papaya find the black that looks impulsive sugar (°Brix) in the range of 15-18 °B. cut into pieces the size thickness 5 mm soaked in lime water for 1 hour, then to burn the syrup in the ratio of sugar to water ratio of 2 : 3 for 5 minutes and set aside to drain the sun to dry for 10 hours. Formulation of cereal bars that cereal bars formulated two at a ratio of the puffed riceberry (27 %), sesame seeds (14 %), pumpkin seeds, roasted (7 %), dried shrimp, roasted (8 %), peanuts (11 %), garlic powder (1 %), salt (1 %), sugar (6 %), butter, tasteless (2 %), and glues (25 %). Get the most recognized sensory the colors (7.35), smell (6.93), flavor (7.58), texture (7.40) and overall (7.90) differs from formula 1 and 3 statistically significant ($p \leq 0.05$). Papaya added cereal bar in 15 percent acceptance rate has been very sensory the colors (7.55), smell (7.10), flavor (7.22), texture (7.20) and overall (7.67). When analyzing the quality of the physical, chemical and nutritional value of cereal, mixed fruit bars, the amount of papaya, dried (15 percent) are put into the product, resulting color values L (43.6) decreased a (3.38). increase the b (15.062) reduced the texture or the frame (39.35), moisture (0.35), water activity ($a_w = 0.05$) increase. And increased nutritional value especially vitamin A (60.93 %) compared with the standard formula of cereal bars. Cereal bars from riceberry brown rice mixed with dehydrate papaya packed in aluminum foil bags quality and storage are better than those stored in polyethylene bags. The tasters rated the average of two packaged cereal bars from riceberry brown rice mixed with dehydrate papaya The cost of producing cereal bars from riceberry brown rice mixed with dehydrate papaya 3 pieces (43 grams) was 10.98 baht.

Keywords: Grains / Berries Rice / papaya

¹ Faculty of Liberal Arts. Rajamangala University of Technology Srivijaya, Muang district, Songkhla.

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเงินรายได้ ประจำปี 2559 จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณคณะศิลปศาสตร์ที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ คณาจารย์ และนักศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ผู้วิจัย

กันยายน 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(จ)
สารบัญภาพ	(ฉ)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 คำนียามศัพท์	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศที่เกี่ยวข้อง	5
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	20
3.1 อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในงานวิจัย	20
3.2 อุปกรณ์และเครื่องด้านการประเมินคุณภาพ	21
3.3 วิธีการดำเนินการทดลอง	21
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	25
4.1 ผลการศึกษากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่และหาสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแห้ง	25
4.2 ผลการศึกษากรรมวิธีในการทำมะละกอบแห้งและปริมาณที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง	27
4.3 ผลการเปลี่ยนแปลงระหว่างการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง	33
4.4 คำนวนต้นทุนผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง	39
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	41
เอกสารอ้างอิง	43
ภาคผนวก	45
ภาคผนวก ก.	46
ภาคผนวก ข.	50
ภาคผนวก ค.	52
ภาคผนวก ง.	56

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ปริมาณสารอาหารของข้าวไรซ์เบอร์รี่ ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม	6
ตารางที่ 2 ปริมาณสารอาหารในถั่วลิสง(ไม่มีเปลือก) ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม	8
ตารางที่ 3 ปริมาณสารอาหารในงาขาว ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม	9
ตารางที่ 4 ปริมาณสารอาหารในเมล็ดฟักทองอบแห้ง ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม	11
ตารางที่ 5 ปริมาณสารอาหารในกุ้งแห้ง ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม	12
ตารางที่ 6 ปริมาณ (ร้อยละ) ของส่วนประกอบตามสูตรมาตรฐานที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่ง	22
ตารางที่ 7 คุณภาพทางเคมีและคุณภาพทางกายภาพของข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่คั่วและทอด	25
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยผลการยอมรับทางประสาทสัมผัสของธัญพืชอัดแท่ง ทั้ง 3 สูตร	26
ตารางที่ 9 คุณภาพทางเคมีและคุณภาพทางกายภาพของมะละกอดกแห้ง 10 ชั่วโมง ทั้ง 3 วิธี	28
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยคุณลักษณะต่างๆของปริมาณมะละกอดกแห้งในการทำธัญพืชอัดแท่ง	29
ตารางที่ 11 ผลการทดสอบทางกายภาพและทางเคมีของธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งเมื่อเทียบกับสูตรมาตรฐาน	30
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ(ทางเคมี)ของธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งในปริมาณ 100 กรัม และหนึ่งหน่วยบริโภค(43 กรัม = 3 ช้อน)	31
ตารางที่ 13 คุณค่าทางโภชนาการของธัญพืชอัดแท่งผสมมะละกอบแห้งเมื่อเปรียบเทียบกับสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแท่ง	32
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าสี L^* a^* และ b^* ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์	33
ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแข็งและความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์	35
ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าความชื้นและค่าปริมาณน้ำอิสระ(a_w)ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์	36
ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าเปอร์ออกไซด์ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์	37
ตารางที่ 18 ผลการเปลี่ยนแปลงการยอมรับทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์	38
ตารางที่ 19 ต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง	39

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการพัฒนาธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอ อบแห้ง	3
ภาพที่ 2 สูตรพื้นฐานของธัญพืชอัดแท่งทั้ง 3 สูตร	27
ภาพที่ 3 มะละกอดากแห้งทั้ง 3 สูตร	28

บทที่ 1

บทนำ

วามสำคัญและที่มาของงานวิจัย

ข้าวไรซ์เบอร์รี่ (riceberry) ได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างข้าวเจ้าหอมนิลกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 ลักษณะในข้าวเจ้า สีม่วงเข้ม รูปร่างเมล็ดเรียวยาว ข้าวกล้องมีความนุ่มนวลมาก ปลูกได้ตลอดทั้งปี ข้าวไรซ์เบอร์รี่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์จากศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว โดยความร่วมมือจากคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พันธุ์ชาวนี้ได้จดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่แล้ว ห้ามนำไปขยายพันธุ์เชิงการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คุณสมบัติเด่นทางด้านโภชนาการ คือมีเรต้านอนุมูลอิสระสูง ได้แก่ เบต้าแคโรทีน แกมมาโอไรซานอล วิตามินอี แทนนิน สังกะสี และโฟเลตสูง มีดัชนีน้ำตาลปานกลาง นอกจากนี้ ไรซ์ข้าวและน้ำมันไรซ์ข้าว ทั้งยังมีคุณสมบัติต้านอนุมูลอิสระที่ดี ซึ่งจากคุณสมบัติข้อนี้ นอกจากรับประทานเพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดี ลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็ง ทางทางการแพทย์ยังนำไปใช้ทำผลิตภัณฑ์อาหารโภชนบำบัดอีกด้วย สารอาหารสำคัญที่อยู่ในข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ประกอบด้วยโอเมก้า 3 มีอยู่ 25.51 มิลลิกรัม วิกิโลกรัม กรดไขมันจำเป็น มีบทบาทสำคัญต่อโครงสร้างและการทำงานของ ดับและระบบประสาท ลดระดับคอเลสเตอรอล ไขมันอิ่มตัว 31.9 มิลลิกรัมต่อวิกิโลกรัม ช่วยสังเคราะห์โปรตีน สร้างคอลลาเจน รักษาผิว ป้องกันผมร่วง ระดับรากผม, ไขมันอิ่มตัว 13-18 มิลลิกรัมต่อวิกิโลกรัม สร้างและจ่ายพลังงานในร่างกาย เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเมทิลบีนในเม็ดเลือดแดง และเป็นส่วนประกอบของเอนไซม์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ออกซิเจนในร่างกาย และสมอง วิตามินอี 678 ug ต่อ 100 กรัม ช่วยลดความแก่ ผิวพรรณสดใส ลดอัตราเสี่ยงของโรคที่เกี่ยวข้องกับหลอดเลือดสมองและหัวใจ ทำให้ปอดทำงานดีขึ้น, วิตามินบี 1 มีอยู่ 0.42 มิลลิกรัมต่อวิกิโลกรัม จำเป็นต่อการทำงานของสมอง ระบบประสาท ระบบย่อย ป้องกันโรคเหน็บชา, เบต้าแคโรทีน (สารตั้งต้นของวิตามินเอ) 63 ug ต่อ 100 กรัม ช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็ง บำรุงสายตา ลูทีน 84 ug ต่อ 100 กรัม ป้องกันจอประสาทตาเสื่อม บำรุงการไหลเวียนเลือดในเส้นเลือดฝอยที่หล่อเลี้ยงตา โพลีฟีนอล 113.5 มิลลิกรัมต่อวิกิโลกรัม ทำลายฤทธิ์ของอนุมูลอิสระ ป้องกันการเกิดโรคมะเร็ง แทนนิน 89.33 มิลลิกรัมต่อวิกิโลกรัม แก้ท้องร่วง แก้บิด สมานแผล แผลเปื่อย แกมมา โอไรซานอล 2 ug ต่อ 100 กรัม ลดระดับคอเลสเตอรอลและไตรกลีเซอไรด์ในหลอดเลือด ทำให้เลือดหมุนเวียนไปเลี้ยงอวัยวะต่างๆ ได้อย่างเป็นปกติ ลดอัตราเสี่ยงของโรคหัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิตสูง สมองเสื่อม นอกจากนี้ เส้นใยอาหาร (fiber) มีอยู่ปริมาณมากในข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ช่วยลดระดับไขมันและคอเลสเตอรอล ป้องกันโรคหัวใจ ช่วยเบคคุมน้ำหนัก ช่วยระบบขับถ่าย

จากการศึกษาพบว่าข้าวยังมีสีม่วงเข้มมากประสิทธิภาพในการต้านอนุมูลอิสระยิ่งมีมากขึ้นโดยมีค่าอยู่ระหว่าง 1.3 ถึง 214.7 umole/g โดยเฉพาะในไรซ์ข้าวเจ้าหอมนิลและไรซ์ข้าวไรซ์เบอร์รี่มีประสิทธิภาพในการต้านอนุมูลอิสระ 1 ถึง 229 ถึง 304.7 umole/g และเมื่อนำข้าวสายพันธุ์ต่างๆ มาเปรียบเทียบกับน้ำผลไม้พร้อมดื่มหรือน้ำชาเขียวพบว่าประสิทธิภาพในการต้านอนุมูลอิสระมากกว่า เกือบ 100 เท่า สำหรับกระบวนการหุงต้มข้าวที่มีสีม่วงเข้ม ด้วยวิธีหุงข้าวไฟฟ้า พบว่ามีผลทำให้ประสิทธิภาพในการต้านอนุมูลอิสระลดลงประมาณร้อยละ 50 หรือลดประสิทธิภาพประมาณครึ่งหนึ่งของข้าวดิบ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแล้ว ข้าวสีม่วงยังมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าน้ำผลไม้พร้อมดื่ม หรือน้ำดื่มชาเขียวที่ขายตามท้องตลาด ซึ่งยิ่งข้าวมีสีเมล็ดเข้มเท่าไรยิ่งทำให้มีผลในการต้านอนุมูลอิสระได้

ขึ้นเท่านั้น จากงานวิจัยพบว่า ข้าวกล้องพันธุ์ไรซ์เบอร์รี่ และพันธุ์สินเหล็กเมื่อหุงสุกแล้ว ยังมีสารต้านอนุมูลอิสระ ลืออยู่ ไม่ได้ถูกความร้อนทำลายหมด จึงเป็นแหล่งอาหาร ที่ให้สารต้านอนุมูลอิสระสูง การที่ร่างกายได้รับสารต้าน อนุมูลอิสระพอเพียงต่อความต้องการในแต่ละวัน จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคหลอดเลือด และ โรคมะเร็งได้ ผลิตภัณฑ์อาหารว่างชนิดแท่ง หรือ Snack food bar ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสมที่เป็นชิ้น ฝอยเล็กนำมาอัดแท่งโดยยึดด้วยสารยึดเกาะ (binder) โดยอาจมีการเคลือบผิวของชิ้นอาหารหรือไม่มีก็ได้ ற்பประเทศไทยผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ส่วนมากเป็นอาหารว่างแบบพื้นบ้าน เช่น กล้วยสารท ข้าวแตน ขนมนางเล็ด ฝัด และถั่วกระจก เป็นต้น (ปารีสสุทธิ, 2550)

จากการผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภค ทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะนำข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ุทำเป็นผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งและผสมมะละกอลงไปเพื่อให้มีคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น เพราะข้าวกล้องไรซ์ อร์รี่และมะละกอบนเป็นแหล่งอาหารที่อุดมไปด้วยวิตามินเอ ช่วยบำรุงสายตา มีวิตามินซีรักษาโรคเลือดออกตามไรฟัน ากเหตุเหล็ก บำรุงเลือด มีแคลเซียมบำรุงกระดูก ทั้งยังมีวิตามินบี1 บี2 และ ฟอสฟอรัสสูง ที่สำคัญอุดมไปด้วยสารเบต้า โรทีนที่ช่วยต้านมะเร็ง มีเส้นใย อาหารช่วยระบบการขับถ่าย และมีสารเพคตินที่ช่วยเคลือบกระเพาะอาหารได้ ฎฐิติ และ ญฐิติกานต์, 2557) นอกจากนี้ยังมีสารต้านอนุมูลอิสระสูง การที่ร่างกายได้รับสารต้านอนุมูลอิสระ เพียงพอต่อความต้องการในแต่ละวัน จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคหลอดเลือด และ ะมะเร็งได้ จากข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการพัฒนาธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสม ะกะกอบแท่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่และสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแท่ง
2. เพื่อหากรรมวิธีการทำมะละกอบนแท่งและปริมาณมะละกอบนแท่งในการทำธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์ อร์รี่
3. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระหว่างการรักษาของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสม ะกะกอบแท่ง
4. คำนวณต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบนแท่ง

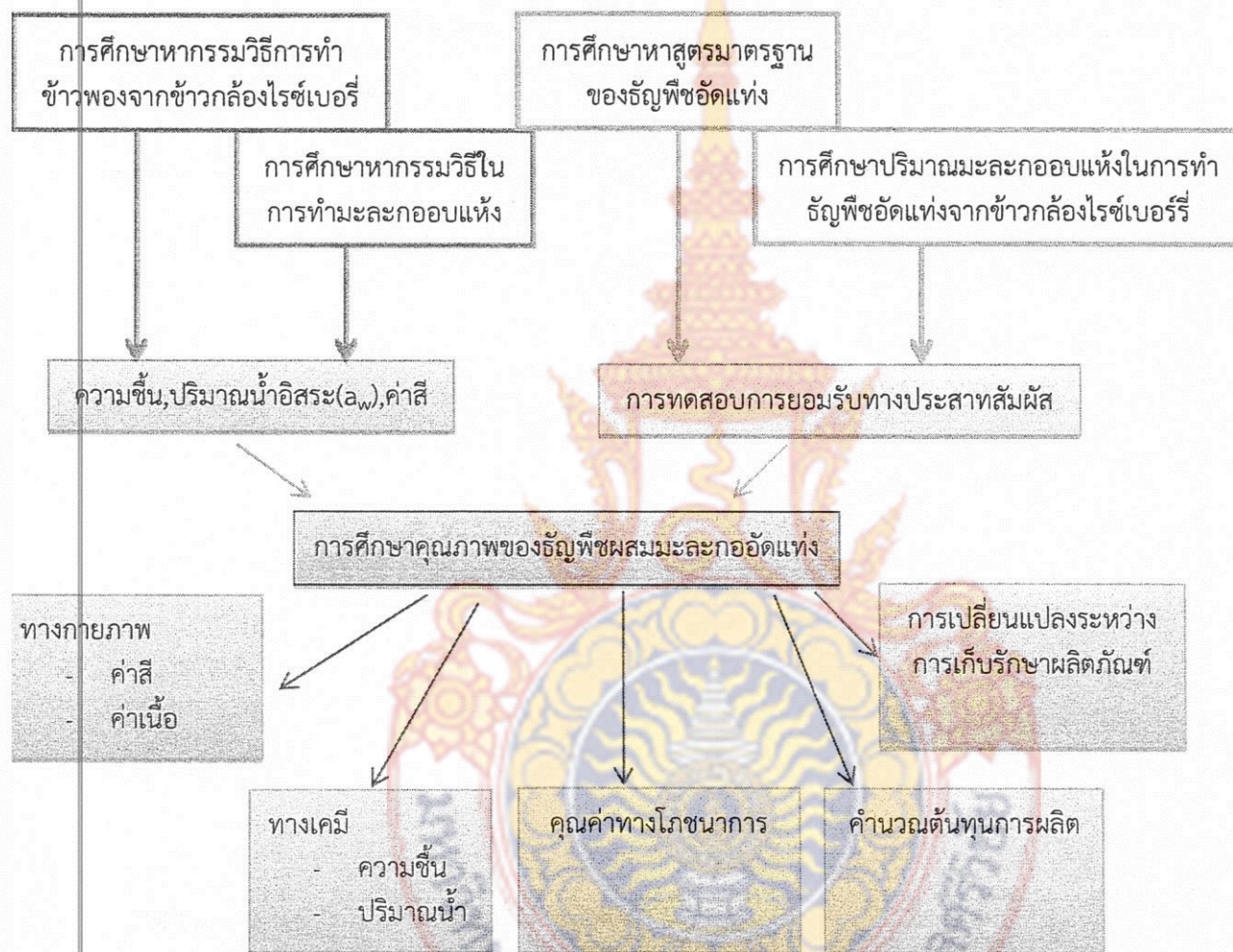
ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ ได้มีการศึกษากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ และกรรมวิธีการทำ ะกะกอบแท่ง ศึกษาสูตรพื้นฐานการผลิตธัญพืชอัดแท่ง และพัฒนาสูตรได้เป็นสูตรมาตรฐาน และหาปริมาณปริมาณ ะกะกอบแท่งที่เหมาะสมในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบนแท่งที่ ษาการยอมรับของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ วิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ ทางเคมี และคุณค่าทางโภชนาการของ ิตภัณฑ์ ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระหว่างการรักษาของผลิตภัณฑ์และคำนวณต้นทุนในการผลิต

ยามศัพท์

มะละกอ หมายถึง มะละกอพันธุ์แขกดำที่มีลักษณะห้าม โดยใช้วิธีการวัดค่าปริมาณน้ำตาลหรือ (Brix) ที่มีอยู่ มะละกอดิบ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกมะละกอนำมาอบแห้ง

กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้กรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่
2. ได้กรรมวิธีและระยะเวลาที่เหมาะสมในการทำมะละกอบแห้ง
3. ได้สูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแท่ง
4. ได้ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่มีคุณค่าทางโภชนาการ
5. เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่และมะละกอให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการพัฒนาธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบ้าง โดยผู้วิจัยได้
ควว่าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็นหัวข้อต่อไปนี้

1. ธัญพืช
2. ข้าวไรซ์เบอร์รี่
3. มะละกอ
4. ถั่วลิสง
5. งา
6. เมล็ดฟักทอง
7. กุ้งแห้ง
8. กลูโคสไซรัป
9. อัดแท่ง
10. การทำแห้ง
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1 การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ธัญพืช

ธัญพืช คือ พืชล้มลุกหลายชนิดหลายสกุลในวงศ์ (Gramineae) ซึ่งเป็นพืชที่ให้เมล็ดสำหรับใช้เป็น
อาหาร เช่น ข้าวเจ้า ข้าวไรซ์เบอร์รี่ งา ข้าวโอ๊ต ถั่วเมล็ดแห้ง เป็นแหล่งของคาร์โบไฮเดรตซึ่งให้พลังงานแก่ร่างกาย
นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งโปรตีนที่มีราคาถูกกว่าเนื้อสัตว์เมื่อบริโภคเป็นอาหารหลักในปริมาณมากและบริโภคร่วมกับ
อาหารเพียงเล็กน้อยก็ทำให้ได้รับสารอาหารโปรตีนเพียงพอต่อความต้องการของร่างกายได้ส่วนแร่ธาตุในเมล็ดธัญพืช
นั้นใหญ่อยู่ในส่วนของเปลือกและคัพภะมากกว่าในเนื้อเมล็ดโดยจะพบฟอสเฟตและซิลิเกตอยู่ในรูปของโพแทสเซียม
แมกนีเซียมและแคลเซียมนอกจากนี้ยังมีพวกฟอสฟอรัสในรูปกรดไฟติกวิตามินส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวิตามินบีและวิตามินอี
ในคัพภะ

2.2.2 ข้าวไรซ์เบอร์รี่

ข้าวไรซ์เบอร์รี่เป็นข้าวที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์โดยการผสมเลียนแบบธรรมชาติ ระหว่างข้าวสองพันธุ์
แก่ ข้าวเจ้าหอมนิล และข้าวขาวดอกมะลิ 105 หลังจากนั้นจึงคัดเลือกโดยใช้เทคโนโลยี ชีวภาพจนได้พันธุ์ข้าวที่มี
ปริมาณบริสุทธิ จากการพัฒนาพันธุ์ข้าวพิเศษ ศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้รับความร่วมมือ
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และได้ยื่นจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ โดย รศ.ดร.อภิชาติวรรณวิจิตร
ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว ภาควิชาพืชไร่นามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (อภิชาติ, 2550)

1) ประโยชน์และสรรพคุณของข้าวไรซ์เบอร์รี่

- ผู้สูงวัยจะช่วยให้ระบบไหลเวียนโลหิตช่วยบำรุงสายตาและระบบประสาทต่างๆ
- สตรีมีครรภ์จะช่วยให้เด็กในครรภ์มีสุขภาพแข็งแรง ช่วยป้องกันโรคปากแห้งเพดานโหว่ ช่วย

ควบคุมน้ำหนักไม่ให้เกิดครรภ์เป็นพิษ

- ผู้ป่วยโรคเบาหวานและโรคอ้วนยังสามารถช่วยควบคุมน้ำตาลและควบคุมน้ำหนักได้ มีสารต้านอนุมูลอิสระสูงและมีไฟเบอร์สูงช่วยบำรุงร่างกาย เกิดการสร้างคอเลสเตอรอล ลดการอักเสบที่ผิวหนัง ช่วยลดริ้วรอยและลดความแก่ ช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรค เช่น โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคหัวใจและหลอดเลือด และโรคความดันโลหิตสูง

ตารางที่ 1 ปริมาณสารอาหารของข้าวไรซ์เบอร์รี่ ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม

สารอาหาร	ปริมาณ (หน่วย)
ค่าดัชนีน้ำตาลปานกลาง	62
ปริมาณอะไมโลส (amylose)	15.6 %
ธาตุเหล็ก	13-18 มิลลิกรัม
ธาตุสังกะสี	31.9 มิลลิกรัม
โอเมก้า3	25.51 มิลลิกรัม
วิตามิน อี	678 ไมโครกรัม
โฟเลต	48.1 ไมโครกรัม
เบต้า-แคโรทีน	63 ไมโครกรัม
โพลีฟีนอล	113.5 มิลลิกรัม
แทนนิน	89.33 มิลลิกรัม
เกมมาโอโรซานอล	462 ไมโครกรัม

ที่มา : Pimchanok (2556)

2.1.3 มะละกอ

มะละกอ ชื่อสามัญ Papaya มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ (Caria papaya) จัดอยู่ในวงศ์ (Caricaceae) มีชื่อวิทยาศาสตร์พื้นเมืองแตกต่างกันไปตามแต่ละภาค เช่นภาคเหนือเรียก หมากก้วยเต็ต ภาคอีสานเรียก บักหุ้ง ภาคใต้เรียก กอ เป็นต้น

1) ประโยชน์ทางเภสัชกรรมของมะละกอ

มะละกอเป็นพืชที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านการรักษาโรคต่างๆ ได้มากมาย เช่น

- ผลสุกใช้เป็นยาระบายแก้อาการท้องผูก
- ผลดิบใช้เป็นยาบำรุงน้ำนม ยาถ่ายอ่อนๆ น้ำคั้นจากมะละกอดิบใช้ขับพยาธิ
- ยางมีน้ำย่อยชื่อ ปาเปน (Papan) ใช้ผสมเครื่องสำอาง สบรอยผ้า กระบอบใบหน้า
- ใบสดหรือตากแห้ง มีสารสกัดจากใบ มีฤทธิ์เป็นยาบำรุงหัวใจ พอกแผลที่มีหนอง กลาก แก้วบวม
- เมล็ดมะละกอ พบสารคาร์โบไฮเดรต สารคาร์โบไซด์ (Carposide) และเบนซินไทโอไซยาเนต

enzylthiocyanate) มีคุณสมบัติในการขับพยาธิ ขับประจำเดือน ขับลม ทาแก้กลาก บำรุงหัวใจ กระตุ้นมดลูก ต้านมะเร็ง

2) ประโยชน์ทางโภชนาการ

มะละกอสุกประกอบด้วยสารอาหารและวิตามินหลายชนิด สารอาหารที่สำคัญได้แก่ น้ำตาล คุโรสฟรุคโตสเพกตินมีวิตามินเอในปริมาณสูง และเป็นแหล่งที่ดีของวิตามินซี มะละกอมีเนื้อสีแดงมีวิตามินซีสูงกว่าวิตามินซีเหลือง นอกจากนี้ยังมีวิตามินบีหนึ่ง บีสอง เกลือแร่ชนิดต่างๆ โดยเฉพาะแคลเซียม เหล็ก ฟอสฟอรัส มะละกอช่วยในการขับถ่าย มะละกอสุกเป็นแหล่งของโปรตีนมากในมะละกอได้แก่ สารโครโปแซนทิน (rypoxanthin) และเบต้าแคโรทีน (β -carotene) ซึ่งช่วยต้านมะเร็ง

จากผลการวิจัย พบว่า มะละกอที่ปลูกในประเทศไทย มะละกอพันธุ์แขกนวลจะมีปริมาณเบต้าโรทีนสูง รองลงมาได้แก่พันธุ์แขกดำ และพันธุ์โกโก้ วิตามินซีในมะละกอช่วยป้องกันและรักษาโรคเลือดออกตามฟัน ธาตุเหล็กในมะละกอช่วยบำรุงเลือดและมีแคลเซียม ซึ่งช่วยบำรุงกระดูก สารเพคตินช่วยเคลือบกระเพาะอาหาร รักษาอาการท้องผูกและท้องเสียได้ในคราวเดียวด้วย โดยเมื่อมีอาการท้องเสีย เพคตินจะช่วยให้อุจจาระแข็งตัวเนที่ถ่ายเหลว สำหรับอาการท้องผูกเพคตินจะช่วยเพิ่มกากอาหาร โดยดูดซึมน้ำในลำไส้แล้วพองตัว กระตุ้นให้ไส้บีบตัวขับออกมาได้ง่าย การรับประทานมะละกอสุกเป็นจำนวนมากๆ ทุกวันจะทำให้ผิวเหลือง ซึ่งเรียกว่าโรคแคโรทีเมีย (Carotenaemia) เนื่องจากมะละกอสุกมีสารแคโรทีนอยด์ซึ่งมีสารสีเหลืองอยู่เป็นจำนวนมาก

2.1.4 ถั่วลิสง

ถั่วลิสง ถั่วดิน (peanut ground หรือ arachide) เป็นชื่อเรียกพืชที่อยู่ในตระกูลถั่วที่ผสมตัวเองเป็นในใหญ่ พืชล้มลุกที่มีลักษณะแปลกเพราะออกดอกตามกิ่งเหนือดิน แต่เมื่อผสมแล้วกลับพัฒนาส่วนนี้ยึดยาวแทรกลงดินเพื่อสร้างเป็นฝักถั่วใต้ผิวดิน ซึ่งในฝักมีเมล็ดที่ใช้ประโยชน์ได้มากมาย เช่น เป็นถั่วต้ม ถั่วป่น ถั่วอบ หรือเนยถั่ว และผลิตภัณฑ์ต่างๆ (ธรรมศักดิ์, 2540)

1) พันธุ์ถั่วลิสง มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะพันธุ์จะบ่งบอกถึงลักษณะของเมล็ด การใช้ประโยชน์ทางเรตลาด สภาพพื้นที่ที่ต้องการ อายุการเก็บเกี่ยว ลักษณะของฝัก จำนวนเมล็ดต่อฝักและอื่น ๆ ทำให้ผู้ปลูกใช้ประกอบการตัดสินใจก่อนปลูก ได้จำแนกตามลักษณะต่าง ๆ ได้ดังนี้

- เมล็ดโต เป็นถั่วลิสงที่มีน้ำหนัก 100 เมล็ด เฉลี่ย 60 กรัมขึ้นไปเจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิตสูง ปลูกบนดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำทำให้ได้เมล็ดลีบมาก ถั่วลิสงในกลุ่มนี้คือพันธุ์ขอนแก่น 60 - 3

- เมล็ดปานกลาง เป็นถั่วลิสงที่มีน้ำหนัก 100 เมล็ด เฉลี่ย 35 - 60 กรัม มีการเจริญเติบโตได้ดี ให้ผลผลิตสูงในสภาพการปลูกในประเทศไทย พันธุ์ สข.38 ลำปาง ไทนาน 9 นแก่น 60-1 ขอนแก่น 60-2 ขอนแก่น 4 และขอนแก่น 5

- เมล็ดเล็ก เป็นถั่วลิสงที่มีน้ำหนัก 100 เมล็ด เฉลี่ยต่ำกว่า 35 กรัมเจริญเติบโตได้ดี และให้ผลผลิตสูง ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ถั่วลิสงในกลุ่มนี้ คือ พันธุ์พื้นเมือง และถั่วอายุสั้นสายพันธุ์ดี (อำนาจ, 2545)

2) สารอะฟลาทอกซิน (Aflatoxin) ในถั่วลิสง เป็นสารพิษที่มีอันตรายต่อคนและสัตว์ แม้ได้รับในปริมาณเล็กน้อยก็ตามโดยจะก่อให้เกิดมะเร็งในตับ หรือในระบบทางเดินอาหารจะพบสารนี้ในอาหาร และพืชผลทางการเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งพืชน้ำมัน เช่น ถั่วลิสง ข้าวโพด มะพร้าวแห้ง สารพิษอะฟลาทอกซินที่ปะปนในถั่วลิสง สร้างขึ้นโดยเชื้อรา *Apergillus flavus* และ *A.parasiticus* ซึ่งพบโดยทั่วไปในสภาพร้อนชื้นของประเทศไทย การปนเปื้อนจะพบเชื้อราเหล่านี้ รวมทั้งสารพิษอะฟลาทอกซินจะพบได้ตั้งแต่ในระยะปลูก ระยะเก็บเกี่ยว ระยะตากแห้ง ระหว่างขนส่ง และในระหว่างการเก็บรักษาจนถึงมือผู้บริโภค ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของเชื้อและการเกิดอะฟลาทอกซินมากที่สุดคือ ความชื้น และ อุณหภูมิ (สมจิตนา, 2542)

3) การใช้ประโยชน์ของถั่วลิสง เมล็ดถั่วลิสงอุดมด้วยไขมันชนิดต่างๆที่สำคัญ คือ oleic และ linoleic เมกกันประมาณร้อยละ 80 ของไขมันทั้งหมดที่มีอยู่ มีโปรตีนโดยทั่วไปประมาณร้อยละ 20 -30 แต่มีคาร์โบไฮเดรตจะกาคต่ำดังนั้น จึงนิยมใช้น้ำมันบริโภคและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นแหล่งโปรตีน ในสหรัฐอเมริกาใช้ถั่วลิสงที่ ผลิตได้ประมาณร้อยละ 60 สำหรับบริโภคในรูปแบบต่างๆ เช่นเนยถั่วลิสง ถั่วอบหรือคั่วใส่เกลือ ขนมใส่ถั่ว คั่วใส่เกลือ เป็นต้น (อารีย์, 2544)

ตารางที่ 2 ปริมาณสารอาหารในถั่วลิสงคั่ว (ไม่มีเปลือก) ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม

สารอาหาร	ปริมาณ (หน่วย)
ความชื้น	5.2 เปอร์เซ็นต์
พลังงาน	563 กิโลแคลอรี
ไขมัน	47.0 กรัม
คาร์โบไฮเดรต	15.4 กรัม
กากใย	2.1 กรัม
โปรตีน	28.6 กรัม
แคลเซียม	45 มิลลิกรัม
ฟอสฟอรัส	401 มิลลิกรัม
เหล็ก	1.8 มิลลิกรัม
วิตามินบีหนึ่ง	0.24 มิลลิกรัม
วิตามินบีสอง	0.14 มิลลิกรัม
ไนอาซิน	14.5 มิลลิกรัม
วิตามินซี	3 มิลลิกรัม

ที่มา : กรมอนามัย (2535)

2.1.5 งา

ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ตื่นตัวในเรื่องสุขภาพและค่านิยมคุณค่าทางโภชนาการอาหารมากขึ้น เพื่อสุขภาพที่แข็งแรง “งา” เป็นพืชอาหารที่สำคัญชนิดหนึ่งที่ทั่วโลกบริโภคกันมาก และแพร่หลายมาเป็นระยะเวลานับพันปี เพราะคุณค่าทางโภชนาการที่สูงของงา ปัจจุบันมีหลายประเทศนำงาไปประกอบอาหาร และแปรรูปหลากหลาย จึงมีการบริโภคกันอย่างกว้างขวาง (ศักดิ์, 2544) การแปรรูปผลิตภัณฑ์งา นอกจากจะมูลค่าของผลผลิตแล้ว ยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศได้ทั่วโลก (ประดิษฐ์, 2544)

เมล็ดงานำมาใช้บริโภคเมล็ดโดยตรง หรือสกัดน้ำมันจากเมล็ดมาใช้ในการบริโภคเมล็ดงา โดยนำมาใช้แต่งขนมปัง และอาหารหลากหลายชนิด นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์ต่างชนิดต่าง ๆ เช่น เมล็ดงาคั่ว เมล็ดงาคั่วป่น งามบด ร้อนงา ขนงาตัด เป็นต้น แต่การนำเมล็ดงามาใช้โดยตรงมีปริมาณน้อยกว่าการใช้น้ำมันงา และคุณภาพของน้ำมันที่ประกอบด้วย ปริมาณน้ำมัน องค์ประกอบของกรดไขมัน ปริมาณโปรตีน องค์ประกอบของกรดอะมิโน สารลิกแนน รันและรสชาติ งาเป็นพืชอาหารที่ให้พลังงานสูง มีปริมาณน้ำมันร้อยละ 34-64 ปริมาณไขมันเฉลี่ยในงาขาว เท่ากับร้อยละ 55 และร้อยละ 47.5 ในงาดำ เปลือกหุ้มเมล็ดของงาดำส่วนมากหนากว่างาขาว เมล็ดงาที่มีเปลือกหุ้มเมล็ดหนา มีปริมาณน้ำมันค่อนข้างต่ำและปริมาณน้ำมันมีความสัมพันธ์กับสารลิกแนน (วาสนา, 2550) และยังพบว่ากลุ่มพันธุ์ขาวมีปริมาณ สารต้านอนุมูลอิสระสูงกว่าพันธุ์งาสีอื่น (โสภิตา และคณะ, 2550)

ตารางที่ 3 ปริมาณสารอาหารในงาขาว ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม

สารอาหาร	ปริมาณ (หน่วย)
ความชื้น	7.0 เปอร์เซนต์
พลังงาน	594 กิโลแคลอรี
ไขมัน	50.9 กรัม
คาร์โบไฮเดรต	14.2 กรัม
กากใย	2.9 กรัม
โปรตีน	19.7 กรัม
แคลเซียม	630 มิลลิกรัม
ฟอสฟอรัส	650 มิลลิกรัม
เหล็ก	16.0 มิลลิกรัม
วิตามินบีหนึ่ง	0.50 มิลลิกรัม
วิตามินบีสอง	0.10 มิลลิกรัม

ที่มา : กรมอนามัย (2535)

1) องค์ประกอบสำคัญทางเคมีที่สำคัญในเมล็ดงา มีองค์ประกอบสารอาหารมีคุณค่าโภชนาการสูงใน
 านต่าง ๆ ดังนี้

- กรดไขมัน (fatty acid) ที่สำคัญมี 4 ชนิดดังนี้ กรดไขมันอิ่มตัว (saturated fatty acid) ได้แก่ กรดปาล์มมิติก (palmitic acid 16 : 1) และกรดสเตียริก (stearic acid 18 : 0) และกรดไขมันไม่อิ่มตัว (unsaturated fatty acid) ได้แก่ กรดโอเลอิก (oleic acid 18 : 1) เป็นกรดไขมันไม่อิ่มตัวเชิงเดี่ยว (monounsaturated fatty acid, MUFA) และกรดลิโนเลอิก (linoleic acid) เป็นกรดไขมันไม่อิ่มตัวเชิงซ้อน (polyunsaturated fatty acid, PUFA) กรดไขมันทั้งสองชนิดนี้มนุษย์สร้างไม่ได้ แต่เป็นกรดไขมันที่ร่างกายต้องการจึงเรียกรวมกรดไขมันไม่อิ่มตัวทั้งสองนี้ว่า กรดไขมันที่จำเป็น (essential fatty acid) นอกจากนี้กรดไขมันไม่อิ่มตัวโอเลอิก และลิโนเลอิก ช่วยลดระดับคอเลสเตอรอล (plasma cholesterol levels) สำหรับกรดลิโนเลอิก มีโอเมก้า 6 (omega 6) ซึ่งช่วยไม่ให้คอเลสเตอรอลเกาะเส้นเลือด ควบคุมความดันโลหิต ช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกัน และปรับระดับไขมันในร่างกาย ช่วยบำรุงผิวให้อ่อนนุ่ม ในน้ำมันงามีปริมาณ กรดโอเลอิกร้อยละ 32.7-53.9 และกรดลิโนเลอิกร้อยละ 29.9-59.0

- โปรตีน งามีปริมาณโปรตีนอยู่ระหว่างร้อยละ 16-33 ปริมาณของกรดอะมิโน อาจแตกต่างกันกับพันธุ์ โปรตีนในงามีกรดอะมิโนไลซีนต่ำ แต่มีกรดอะมิโนตัวอื่นสูง โดยเฉพาะเมทไธโอนีน (methionine) /arginine และ leucine สำหรับเมล็ดงาที่สกัดน้ำมันออกแล้ว เรียกว่า กากงา มีปริมาณโปรตีนอยู่สูงประมาณร้อยละ 35 คาร์โบไฮเดรต ฟอสฟอรัส และเซซามิน กากงานำไปใช้ทำ ขนมต่างๆ ใช้ทำแป้งงา หรือนำไปเลี้ยงยีสต์ การนำแป้งงาใช้ร่วมกับแป้งถั่วเหลืองหรือแป้งธัญพืช ในการทำขนมปังกรอบชนิดต่างๆ เป็นการเสริมกรดอะมิโนให้สมบูรณ์

- คาร์โบไฮเดรต ปริมาณคาร์โบไฮเดรตในเมล็ดงา มีประมาณร้อยละ 18-20 มีกลูโคสและฟรุคโทส (fructose) อยู่ในปริมาณน้อย ปริมาณสารอาหารเยื่อใย อยู่ประมาณร้อยละ 11

- วิตามินและเกลือแร่ เมล็ดงาเป็นแหล่งที่ดีของแมงกานีสและทองแดง ธาตุอาหารที่รู้จักกันมากคือ คลเซียมที่มีปริมาณสูง ธาตุอาหารอื่นที่มีในเมล็ดงาได้แก่ แมกนีเซียม เหล็กฟอสฟอรัส สังกะสี วิตามินชนิดต่างๆ ใยอาหารเยื่อใย นอกจากนี้ยังมีสารสำคัญ 2 ชนิด คือ เซซามิน (sesamin) และเซซาโมลิน (sesamol) สารทั้งสองชนิดนี้อยู่ในกลุ่มของสารเยื่อใยที่เป็นประโยชน์ ที่มีคุณสมบัติพิเศษ ซึ่งเรียกว่า ลิกแนน (lignans) ซึ่งพบว่าช่วยลดคอเลสเตอรอลและป้องกันความดันโลหิต

2.1.6 เมล็ดฟักทอง

ฟักทองเป็น ผักวงศ์แตง (Cucurbitaceae) มีชื่อวิทยาศาสตร์ ว่า *Cucurbita spp.* และมีชื่อพื้นเมือง 1 น้ำเต้า (ภาคใต้) ฟักเขียว มะฟักแก้ว (ภาคเหนือ) ฟักทอง (ภาคกลาง) มะน้ำแก้ว (จังหวัด เลย) หมักคี่ล่า เหลืองเล่า เป็นต้น ฟักทองเป็นพืชผสมข้ามตามธรรมชาติ โดยอาศัยลมและแมลง ดอกแสดงแยกเพศผู้และเพศเมียตามธรรมชาติเป็นพืชล้มลุกปีเดียวลำต้นเป็นเถาเลื้อยยาว 3-6 เมตร ที่ข้อปลายหนดแยก 3-4 แฉก ลำต้นอ่อนมักเป็น 5 เหลี่ยมหรือกลม ใบมีขน อยู่ทั่วไป เนื้อใบนิ่ม มีรูปร่าง 5-7 เหลี่ยม หรือรูปร่างเกือบกลม ริมใบมีหยักเว้าลึก 5-7 หยักใบกว้าง 10-20 เซนติเมตร ยาว 15-30 เซนติเมตร ผลมีรูปร่างและขนาดแตกต่างกันตามพันธุ์ อาจมีรูปร่างตั้ง แต่กลมจนถึงค่อนข้างแป้น ผิวของผลมักเป็นตุ่มนูนและหยักเป็นร่อง เนื้อในผลมีสี เหลือง จนถึงสีเหลืองอมส้ม เหลืองอมเขียว เมล็ดมีจำนวนมาก รูปร่างคล้ายรูปไข่แบน (จานุลักษณ์, 2549)

1) คุณค่าทางโภชนาการ ฟักทองเป็นพืชที่มีสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายสูงโดยเฉพาะ สารเบต้าแคโรทีนที่อยู่ในกลุ่มพวกแคโรทีนอยด์ (Carotenoid) ซึ่งมีอยู่ในผักและผลไม้ ที่มีสีเหลืองสด สีสแดง และสีเขียว สารในกลุ่มแคโรทีนอยด์มีหลายร้อยชนิด แต่ในกระแสโลหิตของมนุษย์จะมีประมาณ 20 ชนิด ตับสามารถเปลี่ยนสารแคโรทีนอยด์บางตัว ให้เป็นวิตามินเอได้ตามความต้องการของร่างกาย วิตามินเอมีคุณสมบัติช่วยต้านทานโรค เพราะสามารถกำจัดออกซิเจนที่ทำลายเซลล์ในร่างกาย นอกจากนี้ฟักทองยังให้เกลือแร่ เช่น ฟอสฟอรัส ซึ่งเป็นสารอาหารที่มีความจำเป็น อกระดูก และฟัน ส่วนของเนื้อฟักทองที่บริโภคได้ 100 กรัม ประกอบด้วยคุณค่าอาหารคือ พลังงาน 43 กิโลแคลอรี คลเซียม 21 มิลลิกรัม ฟอสฟอรัส 17 มิลลิกรัม เหล็ก 4.9 มิลลิกรัม วิตามินเอ 3,266 หน่วยสากล วิตามินบี1 0.1 มิลลิกรัม และวิตามินซี 52 มิลลิกรัม (ทิพวรรณ, 2549)

เมล็ดฟักทองมีคุณค่าทางโภชนาการและฟอสฟอรัสสูง เคยมีการนำเมล็ดฟักทองกวนไปใช้เป็นอาหารเสริมให้แก่เด็ก ๆ ทางภาคอีสานที่มีปัญหาขาดฟอสฟอรัส และได้รับอาหารบางอย่างที่ส่งผลให้มีโอกาสเกิดนิ่วในกระเพาะปัสสาวะมากกว่าคนภาคอื่นๆ หลังจากที่เด็ก ๆ กินเมล็ดฟักทองกวนต่อเนื่องระยะหนึ่ง พบว่าผลึกนิ่วในสสาวะลดลง (สถาบันวิจัยโภชนาการ, 2549)

ตารางที่ 4 ปริมาณสารอาหารในเมล็ดพืชทองอบแห้ง ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม

สารอาหาร	ปริมาณ (หน่วย)
ความชื้น	37 ร้อยละ
พลังงาน	542 กิโลแคลอรี
ไขมัน	40.4 กรัม
คาร์โบไฮเดรต	25.1 กรัม
กากใย	2 กรัม
โปรตีน	29.4 กรัม
แคลเซียม	33 มิลลิกรัม
ฟอสฟอรัส	714 มิลลิกรัม
เหล็ก	9.9 มิลลิกรัม
เบต้า-แคโรทีน	392 ไมโครกรัม
วิตามินบีหนึ่ง	0.40 มิลลิกรัม
วิตามินบีสอง	0.14 มิลลิกรัม
ไนอาซิน	3.2 มิลลิกรัม

ที่มา : กรมอนามัย (2535)

2.1.7 กุ้งแห้ง

กุ้งที่ใช้ทำกุ้งแห้งได้แก่ กุ้งตัวเล็ก กุ้งทราย กุ้งลี กุ้งแชบ๊วย กุ้งกุลาลา และกุ้งโอคัก (ปราณีตา, 2549) กุ้งแห้งได้จากการนำกุ้งสดมาต้มน้ำเกลือแล้วตากแห้งหรืออบแห้ง กุ้งแห้งมีคุณค่าทางอาหารสูง รสชาติดี และราคาแพง การนำมาประกอบอาหารมีทั้งนำไปผ่านความร้อนก่อนหรือบริโภคโดยตรงไม่ผ่านความร้อน (งามทิพย์, 550)

การเสื่อมเสียคุณภาพของกุ้งแห้ง การเสื่อมเสียคุณภาพจากจุลินทรีย์ กุ้งแห้งจัดเป็นอาหารประเภทกึ่งแห้ง การเสื่อมเสียคุณภาพที่พบมากเกิดจากเชื้อรา ซึ่งบางชนิดสามารถสร้างพิษ ได้ด้วย เชื้อราที่พบมากในกุ้งแห้ง คือ *Aspergillus*, *Penicillium* และ *Rhizopus* เชื้อราอื่น ๆ พบน้อยมาก นอกจากนี้พบเชื้อแบคทีเรียที่ทนเกลือ (Halophilic Bacteria) เช่น *Bacillus*, *Micrococcus* และ *Staphylococcus* ซึ่งเป็นสาเหตุของการเน่าเสียของกุ้งแห้งเช่นกัน กุ้งแห้งที่เก็บในสภาพที่มีความชื้นสูงจะเกิดการเสื่อมเสียคุณภาพจากจุลินทรีย์ได้เร็วกว่ากุ้งแห้งที่เก็บในที่แห้ง การเกิดกลิ่นแอมโมเนีย เนื่องจากกุ้งแห้งมีโปรตีนสูง และแบคทีเรียที่พบในอาหารทะเล ส่วนใหญ่เป็นพวกที่สามารถสร้างเอนไซม์ย่อยโปรตีนได้เป็นอย่างดี ทำให้กุ้งแห้งมีกลิ่นผิดปกติ ไม่เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค สีซีดจาง สีแดงของกุ้งแห้งเป็นของแอสตาแซนทีน ซึ่งถูกออกซิไดส์ได้ง่าย ทำให้กุ้งแห้งสีซีดจาง ปฏิกริยานี้เร่งด้วยความร้อนและแสงการเก็บกุ้งแห้งในสภาพไร้ออกซิเจนจะช่วยชะลอปฏิกริยาออกซิเดชันของแอสตาแซนทีน ทำให้กุ้งสีจางช้าลง (งามทิพย์, 2550)

ตารางที่ 5 ปริมาณสารอาหารในกึ่งแห้ง ส่วนที่รับประทานได้ 100 กรัม

สารอาหาร	ปริมาณ (หน่วย)
ความชื้น	13.7 เปอร์เซ็นต์
พลังงาน	362 กิโลแคลอรี
ไขมัน	3.5 กรัม
คาร์โบไฮเดรต	15.6 กรัม
โปรตีน	62.4 กรัม
แคลเซียม	236 มิลลิกรัม
ฟอสฟอรัส	995 มิลลิกรัม
เหล็ก	4.6 มิลลิกรัม
วิตามินบีหนึ่ง	0.16 มิลลิกรัม
วิตามินบีสอง	0.34 มิลลิกรัม
ไนอาซิน	9.5 มิลลิกรัม

ที่มา : กรมอนามัย (2535)

2.1.8 กลูโคสไซรัป

กลูโคสไซรัป (Glucose syrup) หรือแบะแซ เป็นสารให้ความหวาน (sweetener) ที่เป็น ของเหลวใสจะข้นหนืด กลูโคสไซรัปจะเป็นที่รู้จักกันในชื่อ D-Glucose หรือ dextrose ซึ่งมีสูตรทางเคมีว่า $C_6H_{12}O_6$ และถือว่าเป็นหน่วยเล็กๆ ของแป้ง เซลลูโลส และ โกลโคเจน (กล้าณรงค์, 2542)

วัตถุดิบที่ใช้ทำกลูโคสไซรัป คือแป้ง (starch) จะเป็นแป้งชนิดใดก็ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่ท้องถิ่นนั้นมีอยู่ เช่น สหรัฐอเมริกาจะใช้แป้งข้าวโพด ในยุโรปใช้ทั้งแป้งข้าวโพด แป้งมันฝรั่งและ แป้งสาลี ส่วนในประเทศไทยจะผลิตจากแป้งมันสำปะหลังเพียงอย่างเดียว

กรรมวิธีการผลิตจากการเจลาตไนซ์แป้งในภาวะที่เหมาะสมกับการย่อย เติมตัวเร่งปฏิกิริยาเติมกรดหรือ เอนไซม์ ตรวจสอบปริมาณน้ำตาลตามขั้นตอนจนได้ผลผลิตตามต้องการ แยกส่วน ที่ ไม่ละลายออกโดยการปั่นหมุน รีดหรือกรอง หรือทำทั้ง 2 อย่างกำจัดสิ่งสกปรก (impurities) ด้วยถ่านกัมมันต์ (activated carbon) หรือใช้วิธีการแลกเปลี่ยนประจุ (ion exchange) ละเอียด ส่วน 25 ที่กรองได้จนมีความเข้มข้นตามต้องการ ถ้าเป็นสารละลายกลูโคสไซรัปบริสุทธิ์ เมื่อระเหยน้ำจนได้ความเข้มข้นเกินจุดอิ่มตัว ตกผลึกจะได้กลูโคสบริสุทธิ์ ซึ่งมีอยู่ 2 แบบ คือ ตกผลึกที่มี 1 (Monohydrate) และผลึกปราศจากน้ำ (Anhydrous dextrose) การวัด reducing power บอกค่าเป็น DE (Dextrose Equivalent) ว่า DE คือร้อยละโดยน้ำหนักของน้ำตาลรีดิวซ์ ถ้าการย่อยแป้งทำให้โมเลกุลของแป้งกลายเป็นยตรงทั้งหมด เรียกว่า เด็กซ์ทริน ผลผลิตจะมีค่า DE เป็นศูนย์ และถ้าย่อยแป้งจนได้น้ำตาล โมเลกุลเดี่ยวทั้งหมด ผลผลิตจะมีค่า DE เป็น 100 ปกติกลูโคสไซรัปที่ผลิตได้ จะมี DE อยู่ในช่วงกว้าง มาก จึงแบ่งเป็น 5 ชนิดตาม DE ที่ ผลิตได้ คือ DE ต่ำ (Low conversion) DE 20-38 ปกติ (Regular conversion) DE 38-48 ปานกลาง (Intermediate conversion) DE 48-58 ชนิด DE สูง (High conversion) DE 58-68 และชนิด DE สูงมาก (Extra high conversion) มีค่า DE มากกว่า 68 ขึ้นไปที่ ใช้ใน อุตสาหกรรมลูกกวาด จะใช้อยู่ 3 ชนิดคือ ชนิด DE ต่ำประมาณ 20 ชนิดปาน

าง DE 40-42 และชนิดสูง DE 60-65 ทั้งนี้องค์ประกอบของกลูโคสไซรัป มีค่า DE เท่ากัน อาจแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่
วิธีการย่อย และตัวกลางที่ใช้ย่อย

ดังนั้นการใช้งานต้องคำนึงถึงการเลือกใช้ให้เหมาะสม กับผลิตภัณฑ์ลูกกวาดแต่ละประเภท กลูโคสไซรัป
ขายกันทั่ว ๆ ไป จะมีความเข้มข้นประมาณ 43 Baume หรือประมาณ 80 Brix และ ชนิด 45 Baume หรือประมาณ
; Brix ไม่นิยมใช้ที่มีความเข้มข้นสูงกว่านี้เพราะหนืดและไหลได้ยากขึ้น ราคาแพงและเปลืองพลังงานในการขนถ่าย
ก (สุวรรณา, 2543)

2.1.9 อัดแท่ง

การอัดแท่ง หมายถึง การอัดผลิตภัณฑ์ลงในแม่พิมพ์เป็นชิ้นขนาดบริโภคหรือการอัดลงในแม่พิมพ์ขนาด
ญแล้วจึงตัดเป็นชิ้นย่อยขนาดที่ต้องการ

2.1.10 การทำแห้ง

การทำแห้ง เป็นกระบวนการที่ดึงน้ำออกไปจากอาหารจนถึงระดับที่สามารถระงับการเจริญเติบโตของ
จุลินทรีย์ได้ โดยการใช้ความร้อนทำให้น้ำในอาหารระเหยหรือระเหิด เพื่อลดค่ากิจกรรมของน้ำ ซึ่งมีผลยับยั้งการ
ริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ และการทำงานของเอนไซม์นอกจากนั้นการลดน้ำหนัก และปริมาณของอาหาร ยังช่วยลด
ใช้จ่ายในการเก็บรักษาและขนส่งเพิ่มความหลากหลาย และความสะดวกให้แก่ผู้บริโภค (สุคนธ์ชื่น, 2539)

1) กลไกการทำแห้ง เมื่ออากาศร้อนหรือลมร้อนผ่านผิวหน้าอาหารที่เปียก ความร้อนจะถูกถ่ายเทไป
ผิวหน้าของอาหาร ทำให้อุณหภูมิของอาหารเพิ่มขึ้น และความร้อนแฝงของการเกิดไอจะทำให้น้ำในอาหารเกิดการ
ระเหยออกมา ไอน้ำก็จะแพร่ผ่านฟิล์มของอากาศ และถูกพัดพาไปโดยลมร้อนที่เคลื่อนที่ สภาวะดังกล่าวจะทำให้ความ
ไอน้ำที่ผิวหน้าของอาหารต่ำกว่าความดันไอภายในของอาหาร เป็นผลให้เกิดความแตกต่างของความดันไอน้ำขึ้น อาหาร
มัดานในจะมีความดันไอน้ำสูง และค่อยๆ ลดต่ำลงเมื่อชั้นอาหารเข้าใกล้อากาศแห้ง ความแตกต่างของความดันไอน้ำทำให้
ดแรงขับทำให้น้ำถูกแยกออกจากอาหาร

2) ปัจจัยที่มีผลต่อการทำแห้ง

- สภาพธรรมชาติของอาหาร ถ้าสภาพของอาหารเอื้ออำนวยต่อการส่งผ่านความร้อนมายังโมเลกุล
รงน้ำในอาหาร และง่ายต่อการเคลื่อนที่ของโมเลกุลของน้ำ และไอน้ำในอาหารระเหยออกไปที่ผิวอาหาร จะทำให้
เราเร็วของการทำแห้งของอาหารชนิดนั้นเป็นไปได้เร็ว อาหารที่มีรูพรุน หรืออาหารที่มีเส้นใยสูง เช่นผักใบต่างๆ น้ำ
อาหารจะเคลื่อนที่ออกไปได้ง่าย ทำให้อัตราการทำแห้งเร็ว แต่ถ้ามีมากเกินไป ก็จะทำหน้าที่เหมือนฉนวนของการนำ
มาร้อน มีผลทำให้อัตราการทำแห้งลดลง สภาพของน้ำที่มีอยู่ในอาหาร ถ้ามีอาหารมีน้ำที่อยู่ในรูปน้ำอิสระมาก ทำให้
เราการทำแห้งเป็นไปได้เร็ว อาหารที่มีชนิด และความเข้มข้นของสารอาหารที่เป็นองค์ประกอบต่างกัน จะมีอัตรา
แห้งต่างกัน อาหารที่ที่แบ่งอยู่มาก เช่นมันเทศ เมื่อได้รับความร้อน แบ่งซึ่งมีน้ำอยู่ด้วย อาจเกิดลักษณะของเจล
นิยว อุดตันภายในชั้นอาหาร ทำให้การเคลื่อนที่ของน้ำเป็นไปได้ยาก ทำให้การอบแห้งช้าลง เป็นต้น

- ขนาด รูปร่าง การเตรียม และการจัดเรียง ถ้าอาหารมีพื้นผิวต่อปริมาตรมาก จะช่วยในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการส่งความร้อนไปทั่วชิ้นอาหาร ทำให้อัตราการทำแห้งเร็วขึ้น การเตรียมเช่นการลวกก่อนนำไปอบแห้ง
ช่วยยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของอาหาร การจัดเรียงอาหารในถาดที่ซ้อนกัน
ระปริมาณอาหารที่มากเกินไป ทำให้ส่วนที่อยู่ตรงกลางได้รับความร้อนยาก และแห้งช้า

- สภาวะในขณะที่ทำแห้งอาหาร ถ้าเอื้ออำนวยให้ประสิทธิภาพการส่งผ่านความร้อนเข้าไปในอาหารเป็นไปได้ด้วยดี และทำให้น้ำเคลื่อนที่ออกจากอาหารได้เร็วขึ้น ทำให้อบแห้งเร็วขึ้น
- อุณหภูมิ ความแตกต่างของอุณหภูมิของอากาศร้อนมีมากเท่าไร กับอุณหภูมิของน้ำในอาหารยิ่งมากเท่าไรจะทำให้อัตราการถ่ายเทความร้อนเข้าสู่อาหารก็สูงขึ้นเท่านั้น แต่ควรให้อุณหภูมิอยู่ในระดับที่เหมาะสม ภาวะความร้อนมีผลต่อการเสื่อมเสียคุณภาพ และคุณค่าทางอาหารของอาหารที่นำมาทำแห้ง
- ความชื้นสัมพัทธ์ ถ้ามีในขณะที่ทำแห้งสูง ทำให้การเคลื่อนที่ของน้ำ และการระเหยของไอน้ำออก เกินอาหารมาสู่อาหารภายนอก เนื่องจากภายนอกมีปริมาณน้ำสูงอยู่แล้ว ทำให้แห้งช้าลง
- ความดันบรรยากาศ ถ้าความดันลดลงทำให้จุดเดือดของน้ำในอาหารลดลง ทำให้การระเหยของ ออออกอาหารได้ง่าย โดยน้ำสามารถระเหยได้ที่อุณหภูมิต่ำ
- ความเร็วลม ลมร้อน หรืออากาศร้อนที่เคลื่อนที่เคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูง จะช่วยพัดพาเอา ความชื้นออกไปจากผิวหน้าได้ดี ทำให้อัตราการทำแห้งเร็วขึ้น (สุคนธ์ชื่น, 2539)

3) การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของอาหารระหว่างการอบแห้ง

- ผลการอบแห้งที่มีต่อคุณค่าอาหารนั้น กระแสลมร้อนจะทำให้น้ำออกจากอาหาร และเพิ่มความเข้มข้นขององค์ประกอบของอาหาร เช่น แป้ง ไขมัน โปรตีน การอบแห้งจะทำให้คุณค่าทางอาหารลดลงโดยเฉพาะ ไขมันที่ละลายน้ำจะสูญเสียไปกับปฏิกิริยาออกซิเดชันและถ้ามีการลวกหรือแช่สารเคมีก่อนการอบแห้ง เพื่อหยุดยั้ง การเกิดปฏิกิริยา วิตามินจะลดลงอีกและการตากแดดแห้งวิตามินจะลดลงไปมากกว่าการอบแห้งโดยใช้เครื่องมือแห้ง เนื่องจากการตากแดดไม่สามารถควบคุมปัจจัย เช่น ความชื้น อุณหภูมิ แสงแดดได้
- ผลการอบแห้งที่มีต่อคาร์โบไฮเดรต ในการอบแห้งจะพบปัญหาคือเกิดการเปลี่ยนแปลงของสีของ ไม้อบแห้ง ซึ่งเกิดปฏิกิริยาการเกิดสีน้ำตาลโดยไมโซเอ็นไซม์ เนื่องจากปฏิกิริยาของกรดอะมิโนกับน้ำตาลรีดิวซ์ใน ไม้
- ผลการอบแห้งที่มีต่อจุลินทรีย์ จุลินทรีย์เป็นสาเหตุของการทำให้อาหารเน่าเสียการลดความชื้น อาหารให้เหลือน้อยที่สุด ทำให้อาหารไม่เสื่อมเสีย และเก็บไว้ได้นาน
- ผลการอบแห้งที่มีต่อสารสีธรรมชาติ สีมีอิทธิพลมากต่อผู้บริโภค สีในผักและผลไม้ คือ แคโรทีนอยด์ และคลอโรฟิลล์ ซึ่งเป็นสารสีที่ไม่ละลายน้ำ ละลายในไขมัน แคโรทีนอยด์ จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยปฏิกิริยา ออกซิเดชัน การเก็บรักษาสีธรรมชาติให้คงอยู่ระหว่างการอบแห้งจึงมีความสำคัญ (กุลยา, 2540)
- ผลของการอบแห้งที่มีต่อการหดตัวที่ทำให้โครงสร้างอาหารเสียหาย โดยธรรมชาติเซลล์ใน อาหารจะอยู่ในลักษณะของเซลล์ที่เต่งตึงเสมอ และผนังเซลล์จะมีคุณสมบัติในการยืดหยุ่นได้ เมื่อน้ำถูกระเหยไปจะเกิด รงว่างขึ้น ซึ่งผนังเซลล์ของอาหารจะพยายามเข้าไปแทนที่ช่องว่างที่เกิดขึ้น ทำให้เซลล์ของอาหารหดตัว และไม่ สามารถหดไปเท่ากันทุกส่วนของอาหารได้ ทั้งนี้เนื่องจากธรรมชาติของอาหารจะมีส่วนที่ไม่สามารถอัดเข้าไปได้ เรียกว่า compressible part ตรงส่วนที่ไม่สามารถหดตัวเข้าไปได้ก็จะยืดออก ในการยืดตัวออกผนังเซลล์จะทนต่อแรงดึง (resilience strength) ได้ขนาดหนึ่ง หากเกินกว่านั้นจะทำให้ผิวส่วนนั้นขาดได้ มักเกิดกับอาหารที่มีโครงสร้างแข็งแรงหรือ อบแห้งที่เร็วเกินไป (อรพิน, 2547)

2.1.11 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเหม็นหืนของอาหารไขมัน

การเหม็นหืนของอาหารที่มีไขมันหรือน้ำ ไขมันเกิดจากปฏิกิริยา 2 ชนิด คือ

- ก. การเหม็นหืนจากปฏิกิริยาไฮโดรไลซิส หรือที่ เรียกว่า hydrolytic rancidity ซึ่งเกิดจากการแตก ายของไตรกลีเซอไรด์ เมื่อมีความชื้นซึ่งอาจเร่งปฏิกิริยาโดยเอ็นไซม์ไลเปส หรือความร้อนสูงที่อาหารได้รับ

ข. การเหม็นหืนจากปฏิกิริยาออกซิเดชัน ซึ่งอาจเป็นแบบออกโตออกซิเดชัน หรือการออกซิเดชันภายนอก
ความรอนสูง

1) การตรวจสอบการเหม็นหืนจากปฏิกิริยาไฮโดรไลซิส

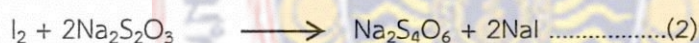
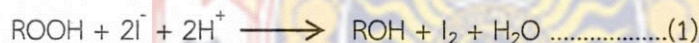
การเหม็นหืนแบบนี้พบในอาหารที่มีกรดไขมันขนาดเล็ก คือ บิวทีริก คาโปรอิก คาพริลิก ไมริสติก คาพริกลอริก เป็นองค์ประกอบ เช่น ไขมันนม น้ำมันมะพร้าว และน้ำมันปาล์ม เคอเนล ซึ่งเมื่อเกิดปฏิกิริยาไฮโดรไลซิส แล้วจะทำให้กรดไขมันอิสระซึ่งระเหยได้ง่ายกวากรดไขมันขนาดใหญ่และสามารถโคกลิ่นของกรดไขมันเหล่านี้จะมีความเข้มข้นต่ำมาก ดังนั้นการวัดการเหม็นหืนนี้จึงเป็นการวัดปริมาณกรดไขมันอิสระที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยการไตเตรทกรดไขมันอิสระที่เกิดขึ้นกับด่าง โดยใช้เครื่องไตเตรทอัตโนมัติซึ่งวัดได้ละเอียดถึง 5 มิลลิกรัม/กรัมอาหาร หรือวัดในเชิงคุณภาพแทนการวัดปริมาณโดยวิธี indoxyl acetate test โดยใช้กระดาษกรองชุบละลาย indoxyl acetate มาสัมผัสกับอาหารที่ต้องการทดสอบหากมีกรดไขมันอิสระที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียสในสารละลายบัฟเฟอร์จะทำให้เกิดอนุมูลของ indoxyl และปรากฏเป็นสีฟ้าจนถึงสีม่วงบนกระดาษกรอง โดยกับความเข้มข้นของกรดไขมันอิสระที่เกิดขึ้น มีปริมาณมากขึ้นสีก็จะเข้มขึ้น แต่ต้องระมัดระวังหากตัวอย่างอาหารมีรเคมีที่ให้ออกซิเจนทำนองเดียวกัน เช่น พบในพวกถั่วที่รมควันเพื่อกำจัดแมลงให้ปฏิกิริยานี้ทั้งๆ ที่ไม่มีการเกิดปฏิกิริยาไฮโดรไลซิสของไขมัน

2) การตรวจสอบการเหม็นหืนจากปฏิกิริยาออกซิเดชัน

ปฏิกิริยาออกซิเดชันส่วนใหญ่เกิดจากกรดไขมันไม่อิ่มตัว และผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในขั้นต้น คือ อนุมูลออกไซด์ ดังนั้น การตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาออกซิเดชันขั้นต้น จึงเป็นการตรวจหาปริมาณคอนจูเกตไดและคอนจูเกตไตรอิน และตรวจหาคาเปอร์ออกไซด์ (peroxide value, PV)

- การหาคาเปอร์ออกไซด์

วิธีการหาคาเปอร์ออกไซด์ที่ใช้โดยทั่วไปคือ วิธีการไตเตรทกับไอโอดีน (iodometric titration) เป็นวิธีดั้งเดิมจะเป็นวิธีการที่วัดปริมาณไอโอดีนที่เกิดขึ้นจาก การออกซิไดซ์ของโพแทสเซียมไอโอไดด์ โดยเพออกไซด์ในสถานะที่เป็นกรด ดังสมการที่ 1 ปริมาณไอโอดีนที่เกิดขึ้นจะถูกไตเตรทโดยโซเดียมไทโอซัลเฟต โดยมีแบ่งเป็นดัชนีชี้จุดยุติดังสมการที่ 2 ค่าที่ได้อาจเป็นปริมาณเปอร์ออกไซด์เป็นมิลลิกรัมสมมูลต่อตัวอย่าง 1 กิโลกรัม

อย่างไรก็ตามการหาคาเปอร์ออกไซด์อาจเกิดความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากการทำปฏิกิริยาของไอโอดีนกับคาร์บอนตำแหน่งอื่นที่ไม่เกิดเปอร์ออกไซด์ จึงต้องให้ปฏิกิริยาเกิดในที่ไม่มีแสงสว่าง หรือความคลาดเคลื่อนเป็นเพราะการเกิดของไอโอดีนจากออกซิเจนที่มีในสารละลายที่ทดสอบ ซึ่งทำให้ได้คาเปอร์ออกไซด์สูงกว่าความจริง นอกจากนี้เกิดจากความคลาดเคลื่อนของการตรวจสอบสี ณ จุดยุติของปฏิกิริยาซึ่งขึ้นอยู่กับสายตาของผู้ทดลอง นั้นจึงมีการใช้เครื่องไตเตรทแบบอัตโนมัติ ซึ่งจะวัดกระแสไฟฟ้ามาประยุกต์ใช้แทนวิธีดั้งเดิมแต่ใช้หลักการเดียวกัน อุปกรณ์แบบนี้สามารถกระทำได้ในภาชนะปิดและสามารถทำให้บรรยากาศของการตรวจวัดปราศจากออกซิเจนโดยการเติมแก๊สไนโตรเจนไปแทนที่อากาศ ทำให้ตรวจวัดได้ละเอียด จนถึงช่วงคาเปอร์ออกไซด์ 0.06 ถึง 20 มิลลิกรัมสมมูลต่อตัวอย่าง 1 กิโลกรัม อีกวิธีเป็นการตรวจสอบโดยวิธีสเปคโตรโฟโตมิเตอร์เป็นการตรวจหาปริมาณไอออนของเฟอร์ริก (Fe³⁺) ที่ได้ จากการออกซิไดซ์ของไอออนเฟอร์รัส (Fe²⁺) โดยเปอร์ออกไซด์โดยมี xylinol orange ซึ่งจะมั่วกับไอออนของเฟอร์ริกเป็นสารประกอบเชิงซ้อนที่มีสีชมพูจนถึงสีม่วง เมื่อมีปริมาณเปอร์ออกไซด์เพิ่มขึ้น ดังนั้นวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ 560 นาโนเมตรจึงลดลง เมื่อมีสีเปลี่ยนเป็นสีม่วงจึงควรเตรียมสารละลายตัวอย่างและสาร

มาตรฐานใหม่มีความเข้มข้นของไอออนของเฟอร์ริกในช่วง 5 ถึง 20 ไมโครกรัม เพื่อลดความคลาดเคลื่อน วิธีนี้สามารถได้ละเอียดกว่าวิธีเดิมคือ สามารถตรวจสอบปริมาณเพอรอกไซด์ได้ถึงระดับ 0.1 มิลลิกรัมสมมูลต่อตัวอย่าง 1 กรัม

เนื่องจากเพอรอกไซด์เป็นสารที่ว่องไวต่อการเกิดปฏิกิริยาจึงมีปริมาณเพอรอกไซด์ที่เพิ่มขึ้นในช่วงเริ่มต้นที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น แต่เมื่อมีปริมาณและที่เวลานานขึ้น เพอรอกไซด์จะเกิดปฏิกิริยาต่อเนื่องได้เรื่อยๆ เกิดขึ้นหลายชนิด ดังได้กล่าวมาแล้วในกลไกการเกิดออกซิเดชัน จึงมีปริมาณเพอรอกไซด์ลดลง ดังนั้น การหาปริมาณเพอรอกไซด์เพียงชนิดเดียวจึงไม่สามารถนำมาใช้ในการสรุประดับการเกิดออกซิเดชันของลิพิดได้ ต้องมีการตรวจสอบหาปริมาณสารที่ได้จากการเกิดปฏิกิริยาต่อเนื่องจากเพอรอกไซด์ซึ่งส่วนใหญ่ คือแอลดีไฮด์ ซึ่งประเมินหาปริมาณแอลดีไฮด์อาจหาโดยวิธีหาคาแอนนิซิดีน (anisidine value) หรือหาคา thiobabituric acid active substances (TBARS) หรืออาจหาปริมาณสารคาร์บอนิลซึ่งเป็นปริมาณโดยรวมของทั้งแอลดีไฮด์คีโตน และ คีโตนทรีย์ เป็นต้น หรืออาจใช้วิธีโครมาโตกราฟีในการหาปริมาณแอลดีไฮด์

- การหาคาแอนนิซิดีน (AV) เป็นการหาปริมาณแอลดีไฮด์โดยการให้แอลดีไฮด์ทำปฏิกิริยากับ p-anisidine แอลดีไฮด์หลักที่ตรวจวัดคือ 2-alkenals โดยวัดการดูดกลืนแสงที่ 350 นาโน-เมตร ดังนั้น วิธีการนี้ใช้เปรียบเทียบระดับการเกิดออกซิเดชันของไขมันชนิดเดียวกัน เพื่อตรวจระดับการเกิดออกซิเดชันมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างไขมันต่างชนิด ซึ่งจะได้อัลดีไฮด์ต่างชนิดกัน

จากคาแอนนิซิดีนและคาเพอรอกไซด์เมื่อนำมาคำนวณรวมกันจะได้เป็นคา totox value หรือการรวมของการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน โดยคา totox value = $2P+AV$ ซึ่งน้ำมันที่มีคุณภาพดีควรมีคา totox อยุ่กว่า 10 และมักมีการใช้คา totox value เป็นคาควบคุมระบบการทำน้ำมันให้บริสุทธิ์ โดยเฉพาะควบคุมการรั่วของระบบที่อากาศเขาสู่ระบบและทำให้คานี้สูงกว่าปกติ

- การหาคา TBARS เป็นวิธีสเปคโตรโฟโตมิเตอร์ในการตรวจวัดสารที่เกิดขึ้น จากการแตกตัวของเพอรอกไซด์โดยเนนแอลดีไฮด์ที่ได้จากกรดไขมันที่มีคาร์บอนไม่อิ่มตัวมากกว่า 2 ตำแหน่งคือ มาลอนแอลดีไฮด์ (MA) เป็นหลัก ปฏิกิริยา การเกิดมาลอนแอลดีไฮด์ การตรวจวัดเป็นการตรวจวัดสารมีสีชมพูถึงสีแดงที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาระหว่างมาลอนแอลดีไฮด์จำนวน 2 โมลกับ 2-thiobabituric acid (TBA) จำนวน 2 โมล โดยวัดการดูดกลืนแสงของสารที่เกิดขึ้นที่ความยาวคลื่นแสง 532 นาโนเมตร และสามารถทำได้หลายวิธีคือวิธีที่ 1 เป็นการหาปฏิกิริยาระหว่าง TBA กับแอลดีไฮด์ที่ได้จากอาหาร โดยการใส่กรดไตรคลอโรอะซิติก หรือกรดอะซิติกหรือสฟอริกในสารสกัด วิธีที่ 2 เป็นการหาปฏิกิริยาระหว่างแอลดีไฮด์ที่ได้จากส่วนหนึ่งของสารที่สกัดจากตัวอย่าง โดยการรันด้วยน้ำภายใต้สภาวะที่เป็นกรดกับ TBA วิธีที่ 3 เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ไขมันหรือน้ำมันที่สกัดจากตัวอย่างอาหาร สำหรับการเตรียมสารละลาย TBA ในอดีตเตรียมในกรดน้ำส้มเข้มข้น (glacial acetic acid) แต่ปัจจุบันใช้วิธีละลายในน้ำ ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ในอดีตเรียกว่า thiobabituric acid number (TBA) โดยระบุเป็นจำนวนมิลลิกรัมหรือโครโมลของมาลอนแอลดีไฮด์ต่อกิโลกรัมของตัวอย่างหรือต่อ 1 กรัมของน้ำมันหรือไขมันแต่เนื่องจากแอลดีไฮด์ที่เพิ่มขึ้น และสกัดได้ไม่เฉพาะมาลอนแอลดีไฮด์ชนิดเดียว ยังมีแอลดีไฮด์ชนิดอื่นที่ทำปฏิกิริยากับ TBA แล้วให้สีเดียวกับมาลอนแอลดีไฮด์ปัจจุบันจึงระบุเป็นคา TBARS และมีหน่วยเป็นเทียบเท้ามิลลิกรัมของมาลอนแอลดีไฮด์ต่อกิโลกรัมตัวอย่าง แต่ละวิธีใช้ตรวจสอบอาจจะได้คา TBA ที่แตกต่างกันรวมทั้งอาจจะมีสารอื่นที่ไม่เกี่ยวกับปฏิกิริยาออกซิเดชันของลิพิดเกิดปฏิกิริยาเช่นเดียวกันจึงควรวิเคราะห์และทำกราฟมาตรฐาน และทำ recovery ควบคู่ไปกับวิธีวิเคราะห์ด้วย

- การหาปริมาณสารคาร์บอนิล เป็นการตรวจหาปริมาณ 2,4 dinitrophenyl hydrazone ซึ่งในสารควินนอยด์ (quinoidal compounds) ที่ได้จากการที่สารคาร์บอนิลโดยเฉพาะพวกแอลดีไฮด์และคีโตนทำปฏิกิริยากับ 2,4 dinitrophenylhydrazine (DNPH) ซึ่งสารควินนอยด์ดังกล่าวดูดกลืนแสงที่ความยาวของคลื่น 430 และ 460 นาโนเมตร ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นมี 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกแรงโดยกรดขงที่สองจะแรงโดยด่างซึ่งสามารถหาปริมาณสารคาร์บอนิลได้ในช่วงที่มีความเข้มข้น 10-4 ถึง 10-6 โมลาร์

2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการอบแห้งแครอทด้วยลมร้อนที่อุณหภูมิ 50, 60 และ 70°C เวลา 19, 17 และ 10 ชั่วโมง ตามลำดับอุณหภูมิที่เหมาะสมคือ 70°C ซึ่งให้แครอทที่มีค่า วอเตอร์แอคทิวิตีต่ำที่สุด คือ 0.32 และค่าความแน่นเนื้อของแครอทรูปที่ 20 นาที สูงที่สุด คือ 26.90 kg/m³ แต่การอบแห้งด้วยลมร้อนมีปัญหาในเรื่องเวลาในการอบแห้งช่วงสุดท้าย และ คุณภาพของผลิตภัณฑ์มีการหดตัวสูง ดังนั้นจึงทำการศึกษาลดเวลาในการอบโดยเปรียบเทียบ การลวกแครอทด้วยไมโครเวฟและไอน้ำก่อนการอบแห้งด้วยลมร้อนและการใช้ไมโครเวฟหลังการ อบด้วยลมร้อน พบว่าการลวกแครอทด้วยไอน้ำก่อนการอบแห้งเป็นเวลา 5 นาที เป็นสภาวะที่ดีที่สุด เนื่องจากให้ค่าความแน่นเนื้อของแครอทสูงที่สุด คือ 130.72 kg/m³ และให้ค่าสีแครอท แห้งที่ดีกว่า มีค่า L*, a*, b* เท่ากับ 49.08, 36.56 และ 40.13 ตามลำดับ คือให้สีน้ำตาลน้อยกว่าการลวกด้วยคลื่นไมโครเวฟ หลังจากนั้นอบแห้งแครอทด้วยลมร้อนเป็นเวลา 2, 2.5 และ 3 ชั่วโมง แล้วต่อด้วยการใช้ความร้อนด้วยไมโครเวฟที่ 80, 240 และ 400 วัตต์ พบว่าการอบแห้งด้วยลมร้อนเป็นเวลา 3 ชั่วโมง และให้ความร้อนต่อด้วยคลื่นไมโครเวฟที่ 80 วัตต์ เป็นเวลา 15 นาที ได้แครอทที่มี 3 ลักษณะแห้งไม่องร้อยละ 83.14 และไหม้ร้อยละ 16.85 และการใช้ไมโครเวฟหลังจากการอบแห้ง ด้วยลมร้อนสามารถลดเวลาในการอบแห้งลงจาก เดิม 10 ชั่วโมง เหลือเพียง 3 ชั่วโมง 15 นาที และ เมื่อนำไปส่องกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบองกราด พบว่า เซลล์ส่วนตรงกลางชั้นเยื่อหุ้มไม่มีรูพรุน แต่ส่วนขอบชั้นมีลักษณะเป็นรูพรุนมากกว่าและเหี่ยวย่นน้อยกว่าตัวอย่างที่อบแห้งแบบลมร้อนอย่างเดียว (อัศวิน ชินธรรมมิตร, 2546)

ศึกษาการทำข้าวพองจากข้าวกลอง โดยใช้เครื่องอัดแรงดันสูง (Extruder) พบว่า เมื่อมีการเติมสาร CaCO₃, น้ำตาล และเกลือขาวโพดในอัตราร้อยละ 1, 5 และ 24 กรัมต่อแป้งข้าวกลอง 100 กรัม และมีการลดขนาดวัตถุดิบให้ ความละเอียด 80 - 100 เมช จะสามารถทำข้าวพองได้จากข้าวทุกประเภททั้งกลุ่มอะไมโลสต่ำ (<20 เปอร์เซ็นต์) านกลาง (20-25 เปอร์เซ็นต์) และสูง (>25 เปอร์เซ็นต์) ทำการเคลือบตัวข้าวพองก่อนทำการอัดเป็นแท่ง เพื่อช่วยองกันไม่ให้ตัวข้าวพองมีการยุบตัวในขณะอัดแท่ง ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์เนื้อแน่นไม่กรอบและเหนียว ในการเคลือบข้าวพอง มีสูตรดังนี้ ข้าวพอง 100 กรัม ใช้น้ำตาลละเอียด 27.50 กรัม นมผง 22.00 กรัม เกลือ 1.75 กรัม ลูโคสไซรัป 7.50 กรัม และน้ำอุ่น 15 มิลลิลิตร วิธีเคลือบ นำข้าวพองอบที่อุณหภูมิ 80 °C นาน 20 นาที นำส่วนผสมทั้งหมด ผสมให้เป็นเนื้อเดียวกัน นำข้าวพองมาคลุกเคล้ากับส่วนผสมให้ทั่ว นำไปอบที่อุณหภูมิ 80 °C นาน 20 นาที ข้าวพองปรุงรส จากนั้นพัฒนาเป็นข้าวพองอัดแท่ง โดยการเติมธัญพืชต่างๆ คือ ข้าวโพดอบแห้ง 10 กรัม ถั่วเขียวอัด 40 กรัม ข้าวตอก 10 กรัม งาขาวและงาดำ 20 กรัม ตอข้าวพองปรุงรส 100 กรัม นำวัตถุดิบเหล่านี้อบที่อุณหภูมิ 0 °C นาน 20 นาที นำวัตถุดิบที่อบแล้วมาผสมกับสารให้กลิ่นรสและช่วยในการยึดเกาะ คือ เดกซ์ทริน 20 กรัม นมผง 0 กรัมและน้ำอุ่น 50 มิลลิลิตร ตอข้าวพอง 100 กรัม ทำการอัดแท่ง นำผลิตภัณฑ์ที่ได้ อบที่อุณหภูมิ 80 °C นาน 30 นาที ก่อนการบรรจุ ได้ผลิตภัณฑ์ข้าวพองอัดแท่ง (วัชร สุขวิวัฒน์และสุนันทา วงศปยชน, 2551)

การพัฒนาธัญพืชอัดแท่ง การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้ศึกษาอัตราส่วนของส่วนผสมและภาวะที่เหมาะสมในการแปรรูปธัญพืชชนิดแห้ง ศึกษาคุณภาพทางเคมี จุลชีววิทยา กายภาพ และการประเมินด้านประสาทสัมผัส และการศึกษาภาวะที่เหมาะสมในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ในภาวะปกติและสุญญากาศ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ ข้าวพอง ร้อยละ 3.3 เมล็ดทานตะวัน ร้อยละ 5.5 ถั่วทอง ร้อยละ 5.5 งาดำ ร้อยละ 5.5 ลำไยอบแห้ง ร้อยละ 5.5 น้ำตาลทราย ร้อยละ 25 มอลโทเร็กซ์ทริน ร้อยละ 13.8 และน้ำ ร้อยละ 5.5 ใช้เวลาในการอบ 2 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส ผลการวิเคราะห์คุณภาพมีดังนี้ ค่ากิจกรรมของน้ำ 0.37 ความชื้น ร้อยละ 4.81 ปริมาณเส้นใย 2.24 กรัมต่อ 10 กรัม ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ 7.53 กรัมต่อ 100 กรัม และน้ำตาลกลูโคส 5.36 กรัมต่อ 100 กรัม ความแข็ง 29.58 วัตตัน ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด 1.9×10^3 โคโลนีต่อกรัม และปริมาณยีสต์ รา 1.2×10^2 โคโลนีต่อกรัม มีการยอมรับยอมรับเฉลี่ยอยู่ในระดับชอบเล็กน้อย และผลิตภัณฑ์สามารถเก็บได้นาน 60 วัน ในสภาวะปกติและ สุญญากาศ (ญวนา ศรีสุข, 2551)

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวเม่าที่มีธัญพืชเสริมแครอทอัดแท่งมีวัตถุประสงค์จะพัฒนาสูตรและกรรมวิธีการผลิตเพื่อคุณค่าทางโภชนาการและสะดวกสำหรับการพกพาจากสูตรพื้นฐาน 3 สูตรโดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (RCBD) พบว่า สูตรที่ 2 คະแนนเฉลี่ยความชอบโดยรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (7.67) การศึกษาแครอทอบแห้งบดที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (RCBD) โดยขนาดชิ้นแครอท กว้าง 6 มิลลิเมตร ยาว 15 มิลลิเมตร หนาต่างกัน 3 ระดับ คือ 2, 4 และ 6 มิลลิเมตร ระยะเวลาการอบคือ 5, 6 และ 7 ชั่วโมง พบว่า แครอทสดความหนาที่ 2 มิลลิเมตร ระยะเวลาอบแห้ง 5 ชั่วโมง มีปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.43 และความชื้นร้อยละ 3.47 มีความเหมาะสมนำมาเสริมในผลิตภัณฑ์ จากการศึกษแครอทอบแห้งเสริมในผลิตภัณฑ์วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (RCBD) ในปริมาณต่างกัน 3 ระดับ ร้อยละ 5, 10 และ 15 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด พบว่า ปริมาณแครอทอบแห้งที่ร้อยละ 10 คະแนนเฉลี่ยความชอบโดยรวมอยู่ที่ระดับชอบมาก (7.15) การศึกษาน้ำเชื่อมประสาน 3 สูตร วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (RCBD) โดยอัตราส่วนผงไฮฟรุกโทสไซรัป กลูโคสไซรัป และซูโคส ปริมาณต่างกัน พบว่าน้ำเชื่อมประสานสูตรที่ 1 มีอัตราส่วนไฮฟรุกโทสไซรัป ร้อยละ 58 กลูโคสไซรัปร้อยละ 28 และซูโคสร้อยละ 14 คະแนนเฉลี่ยความชอบโดยรวมอยู่ที่ระดับชอบมาก (7.12) ผลจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวเม่าที่มีธัญพืชเสริมแครอทอัดแท่ง พบว่า ไขมันลดลงร้อยละ 52.09 และเส้นใยดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.73 โดยมีองค์ประกอบทางเคมีร้อยละได้แก่ ความชื้น 2.28 โปรตีน 13.01 ไขมัน 19.56 เถ้า 25 เส้นใยหยาบ 1.49 คาร์โบไฮเดรต 62.90 และปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.23 การศึกษาอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ข้าวเม่าที่มีธัญพืชเสริมแครอทอัดแท่งบรรจุภัณฑ์ในซองอลูมิเนียมพอยล์ที่อุณหภูมิห้อง พบว่า เก็บรักษาได้นาน 6 เดือน (ชรรัตน์ วงสกุลศรี, 2553)

งานวิจัยครั้งนี้ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะการอบแห้งใบชะพลูที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 50, 60 และ 70°C ระยะเวลา 3 ชั่วโมงเท่ากัน พบว่า ค่าความชื้น (a_w) และสี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยใบชะพลูอบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C มีความเหมาะสมที่สุด จากนั้นศึกษาสูตรพื้นฐานในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชผสมใบชะพลูอบแห้งจำนวน 3 สูตร ประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมวิธีการชิมแบบให้คะแนนความชอบ 9 ระดับ (9- Point Hedonic Scale) วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ Randomized complete Block Design (RCBD) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's α MultiRank Test (DMRT) พบว่า ผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 สูตร มีคะแนนความชอบด้านกลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนคะแนนความชอบด้านสี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ซึ่งผู้ทดสอบชิมให้คะแนนความชอบโดยรวมของสูตรพื้นฐานที่ 2 ที่ระดับชอบมาก (7.92) และเมื่อนำมาดัดแปลงส่วนผสมประกอบด้วยข้าวเม่าคั่ว 22% เมล็ดฟักทองอบ 12% เมล็ดทานตะวันอบ 8%

ข้าวคั่ว 8% น้ำตาลมะพร้าว 20% แปะแซ 10% และกะทิ 20% จากนั้นศึกษาปริมาณไบชะพลูผสมในปริมาณที่
แตกต่างกัน 3 ระดับ คือ 5, 10 และ 15% ตามลำดับ พบว่าปริมาณไบชะพลูมีผลต่อคะแนนความชอบด้านสี กลิ่น
รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) พบว่า การผสมไบชะพลู
% ในส่วนผสมได้คะแนนความชอบโดยรวมที่ระดับชอบปานกลาง (7.48) จากนั้นทำการผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชผสม
ชะพลู 5% และนำมาตรวจสอบคุณภาพดังนี้ ค่า (a_w) ความชื้น โปรตีน ไขมัน เถ้า เส้นใยหยาบ 0.33, 3.26,
5.24, 20.76, 2.21 และ 1.63% ตามลำดับ พลังงานคาร์โบไฮเดรต 60.53 พลังงานทั้งหมด 481.92 แคลอรี/100
กรัม และพลังงานจากไขมัน 186.84 แคลอรี ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา < 10 โคโลนี/กรัม จากการศึกษา
ระยะเวลาเก็บรักษาบรรจุในถุงออลูมิเนียมฟอยล์ โดยเก็บรักษาในอุณหภูมิห้อง พบว่าเก็บไว้ได้นาน 6 สัปดาห์
ธิดา กิจจาวรเสถียร, 2553)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

1 อุปกรณ์และวัตถุดิบ

อุปกรณ์และวัตถุดิบที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง มีดังนี้

3.1.1 วัตถุดิบที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง

- 1) ข้าวพอง (ข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่)
- 2) กุ้งแห้ง
- 3) ถั่วลิสง (ตราไร้ทิพย์)
- 4) งาขาว (ตราไร้ทิพย์)
- 5) เมล็ดฟักทองอบ (ฟลาวเวอร์ฟู๊ด)
- 6) กระเทียมผง (ตราศาลาแม่บ้าน)
- 7) น้ำตาลทราย (ตราวังนาย)
- 8) เกลือป่น (ตราเพชร)
- 9) เนยสดรสจืด (ตรา ออร์คิด)
- 10) มะละกอ (พันธุ์แขกดำ)
- 11) แปะแซ (ตราช้างห้าดาว)
- 12) ปูนแดง

3.1.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

- 1) เครื่องชั่งดิจิตอล
- 2) ถาดอลูมิเนียม
- 3) เต้าแก๊ส
- 4) กระทะเทพฟล่อน
- 5) มีด
- 6) เขียง
- 7) ตะหลิว
- 8) บล็อกอัดสำหรับใส่ธัญพืชอัดแท่ง
- 9) อ่างผสม
- 10) ไม้คลึงแป้ง
- 11) กระจด
- 12) ตู้อบลมร้อน
- 13) เตาอบ

2 อุปกรณ์และเครื่องมือด้านการประเมินคุณภาพ

3.2.1 อุปกรณ์วิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ ประกอบด้วย

- 1) วัดค่าสี ด้วยเครื่อง Hunter Lab รุ่น Color Flex
- 2) วัดค่าเนื้อสัมผัส/ความกรอบ ด้วยเครื่อง Texture Analyzer

3.2.2 อุปกรณ์วิเคราะห์คุณภาพทางเคมี ประกอบด้วย

- 1) วัดค่าความชื้น วัดด้วยเครื่อง Moisture Balance ยี่ห้อ AND รุ่น MX50
- 2) วิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ ด้วยโปรแกรม Nutrisurvey 2007
- 3) วัดค่า Brix วัดด้วยเครื่อง Refractometer ยี่ห้อ SALT Metet รุ่น Es-421
- 4) วัดค่า Water Activity (a_w) ด้วยเครื่อง ยี่ห้อ Refractometer รุ่น ATAGO

3.2.3 อุปกรณ์วิเคราะห์คุณภาพทางประสาทสัมผัส ประกอบด้วย

- 1) แบบประเมินผลโดยวิธีทางประสาทสัมผัส ด้วยวิธีการชิมแบบให้คะแนน ความชอบ 9 ระดับ
– Point Hedonic Scale)
- 2) โปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป (SPSS Version 16)

3 วิธีการดำเนินการทดลอง

3.3.1 การศึกษากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่และหาสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแห้ง

1) การศึกษากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ เตรียมตัวอย่างข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ โดยการนำข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่มาแช่น้ำ 30 นาที แล้วหุงในอัตราส่วนต่อน้ำที่ปริมาณ 1:1.5 จากนั้นนำข้าวพองไปผึ่งแดดหรือไว้ในตู้อบลมร้อนให้แห้ง นำมาทดลองทำข้าวพองด้วยกรรมวิธี 2 วิธี ดังนี้ วิธีการคั่วที่อุณหภูมิ 250 องศาเซลเซียส (IOKE K, 2548) และวิธีการทอดที่อุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส (รัตนภรณ์, 2549)

จากนั้นนำข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและทางเคมี ดังนี้ คุณภาพทางเคมี ได้แก่ การหาความชื้น (AOAC. 2000) ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) (วัดด้วยเครื่อง Moisture Balance ยี่ห้อ AND รุ่น MX50) คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ วัดเนื้อสัมผัส(การพองตัวและความกรอบ วัดด้วยเครื่อง Texture Analyzer) ของข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ เพื่อหากรรมวิธีที่เหมาะสมในการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่

2) การศึกษาหาสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแห้ง โดยการรวบรวมสูตรธัญพืชอัดแห้ง จำนวน 3 สูตร จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทำการทดลองธัญพืชอัดแห้งทั้ง 3 สูตร ตามส่วนผสมวิธีการที่ได้มา ดังตารางที่ 1 ทำการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม ด้วยวิธีการชิมแบบให้คะแนน ความชอบ 9 ระดับ (9-Point Hedonic Scale) วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ Randomized Complete Block Design (RCBD) โดยใช้ผู้ทดสอบชิมจำนวน 40 คน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multi Range Test (DMRT) เพื่อคัดเลือกสูตรที่ผู้ทดสอบชิมให้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงสุด เพื่อไปใช้ในการศึกษาต่อไป

3.3.2 การศึกษากรรมวิธีในการทำมะละกอบแห้งและปริมาณมะละกอบแห้งในการทำธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

1) การศึกษากรรมวิธีในการทำมะละกอบแห้ง โดยเลือกมะละกอฟันธุ์แขกดำที่มีลักษณะห้าม โดยใช้วิธีการหาค่าปริมาณน้ำตาลหรือ (Brix) ที่มีอยู่ในมะละกอดิบ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกมะละกอนำมาอบแห้ง นำมาล้างให้สะอาด ปอกเปลือก หั่นให้มีชิ้นขนาด กว้าง x ยาว x สูง เท่ากับ 5x5x5 มิลลิเมตร ศึกษากรรมวิธีการอบแห้งเพื่อให้ได้มะละกอบแห้งที่มีคุณภาพดีต่อการใช้เป็นวัตถุดิบในธัญพืชอัดแห้ง โดยวิธีการ 3 วิธี ดังต่อไปนี้

ก. นำมะละกอไปตากแดดให้แห้ง

ข. นำมะละกอมาลวกในน้ำเดือด 1 นาที ซึ่งการนำวัตถุดิบมาผ่านกระบวนการลวกก่อนรทำแห้งนั้นสามารถยับยั้งเอนไซม์ ที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาการเกิดสีน้ำตาลหลังการทำแห้งได้ (สมบัติ, 2529) และนำมะละกอมาแช่ในน้ำเย็นทันที สงขึ้นจากน้ำเย็นพักไว้ให้สะเด็ดน้ำ นำไปตากให้แห้ง

ค. นำมะละกอไปแช่ในน้ำปูนใสเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นนำไปลวกในน้ำเชื่อมในราส่วนน้ำตาลต่อน้ำที่ 2 : 3 เป็นเวลา 5 นาที พักไว้ให้สะเด็ดน้ำ นำไปตากให้แห้ง

จากนั้นนำมะละกอที่ได้มาวิเคราะห์การหาความชื้น (AOAC, 2000) ปริมาณน้ำอิสระ w (วัดด้วยเครื่อง Moisture Balance ยี่ห้อ AND รุ่น MX50) และคุณภาพด้านสี $L^* a^* b^*$ (วัดด้วยเครื่อง Hunter b รุ่น Color Flex) เพื่อคัดเลือกมะละกอตากแห้งที่เหมาะสมสำหรับการทำธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่มะละกอบแห้งต่อไป

2) การศึกษาปริมาณมะละกอบแห้งในการทำธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

ศึกษาปริมาณมะละกอบแห้งที่เหมาะสมในการทำธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง โดยใช้สูตรมาตรฐานที่ได้รับการคัดเลือกจากข้อที่ 3 และใช้ข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ที่ได้รับการเลือกจากข้อที่ 1 และ 2 นำมาผสมในธัญพืชอัดแท่ง โดยปริมาณมะละกอบแห้งที่ 3 ระดับ ในอัตราส่วนร้อยละ 5 , 10 และ 15 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด และปริมาณข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ของสูตรมาตรฐาน ที่ได้รับการเลือกจากข้อที่ 3 จากนั้นนำผลิตภัณฑ์ที่ได้มาประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านลักษณะ สี กลิ่น รส เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม ด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ 9 ระดับ (9-Point Hedonic Scale) โดยใช้ผู้ทดสอบชิม นวน 40 คน วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ Randomized complete Block Design (RCBD) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multi Range Test (DMRT)

ตารางที่ 6 ปริมาณ (ร้อยละ) ของส่วนประกอบตามสูตรพื้นฐานที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่ง

ส่วนผสม	ปริมาณ (ร้อยละ) ของส่วนประกอบตามสูตรพื้นฐานที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่ง		
	สูตรที่ 1	สูตรที่ 2	สูตรที่ 3
ข้าวพอง	28	34	54
ข้าว	30	18	10
ลิสง	-	14	9
ลีดฟักทองอบแห้ง	15	9	5
ตาลทรายขาว	11	7	9
มะพร้าวผง	1	1	1
มะเข้	30	34	40
แห้ง	11	7	9
เกลือ	1	1	1
ยีสตรสจืด	3	3	3

หมายเหตุ : (ศรีสมร และมณี, 2550), (อุบล, 2549) และ (พลศรี, 2545)

วิธีทำ

1. ตั้งกระทะให้ร้อนใส่เนยสดและกระเทียมผงผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 1 นาที
2. เติมหั้วพอง ถั่วลิสงคั่ว เมล็ดพืชทองอบแห้ง กุ้งแห้งอบและงาขาวคั่ว ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 2 นาที
3. เติมน้ำตาลทรายและเกลือผัดให้เข้ากัน 5 นาทีหรือผัดจนน้ำตาลทรายและเกลือละลาย
4. เติมน้ำตาลทรายและเกลือผัดให้เข้ากัน 2 นาทีนำมาอัดใส่บล็อกแล้วใช้มีดฟันเลื่อยตัดเป็นแท่ง
5. นำไปอบที่อุณหภูมิ 110°C เป็นเวลา 5 นาที
6. ได้ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่ง

3) วิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ ทางเคมีและคุณค่าทางโภชนาการของธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้ง

วิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและทางเคมีของธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้งที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านลักษณะ สี กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม ข้อ 4 มาทำการศึกษาคุณภาพทางกายภาพทางเคมี และคุณค่าทางโภชนาการดังนี้

คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่

1. ค่าสี วัดด้วยเครื่อง Hunter Lab รุ่น Color Flex
2. ค่าเนื้อสัมผัส/ความกรอบ วัดด้วยเครื่อง Texture Analyzer

คุณภาพทางเคมี ได้แก่

1. ความชื้น (AOAC. 2000)
2. ปริมาณน้ำอิสระ/Water Activity (a_w) วัดด้วยเครื่อง Moisture Balance ยี่ห้อ AND

MX50

คุณภาพทางโภชนาการ ส่งตัวอย่างวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ ณ ห้องปฏิบัติการกลาง

ประเทศไทย)

3.3.4 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระหว่างการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้ง

นำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้ง เก็บในบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด คือ ในอลูมิเนียมฟรอยด์และถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ตรวจสอบคุณภาพทางกายภาพ ทางเคมีและประสาทสัมผัสทุก 2 สัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ปัจจัยคุณภาพที่ตรวจสอบมี ดังต่อไปนี้

คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่

1. ค่าสี วัดด้วยเครื่อง Hunter Lab รุ่น Color Flex
2. ค่าเนื้อสัมผัส/ความกรอบ วัดด้วยเครื่อง Texture Analyzer

คุณภาพทางเคมี ได้แก่

1. ค่าความชื้น (AOAC. 2000)
2. ค่าปริมาณน้ำอิสระ/Water Activity (a_w) วัดด้วยเครื่อง Moisture Balance ยี่ห้อ AND

MX50

คุณภาพทางประสาทสัมผัส

วิเคราะห์คุณภาพทางประสาทสัมผัส ได้แก่ สี กลิ่น รสชาติ ความกรอบ และการ ยอมรับโดยใช้ทดสอบที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นจำนวน 10 คน ชิมและให้คะแนนความชอบ โดยใช้วิธีการทดสอบทางประสาทสัมผัสให้คะแนนความชอบแบบ 9-Point Hedonic Scale (1 = ไม่ชอบมากที่สุด และ 9 = ชอบมากที่สุด) จัดการทดสอบชิมแบบสุ่มอย่างสมบูรณ์ (CRD) วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan's New Multi Range Test (DMRT) ประเมินผลบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมระหว่างอลูมิเนียมฟอยด์และพลาสติกโพลีเอทิลีน โดยพิจารณาจากคุณภาพของผลิตภัณฑ์

3.3.5 คำนวณต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

ใช้แนวทางข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรม รวบรวมโดยศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย(อ้างถึงใน สายใจ, 2547) ซึ่งอิงสัดส่วนต้นทุนดังนี้ คือ จากต้นทุนทั้งหมด 100 ส่วน คิดเป็นค่าวัตถุดิบร้อยละ 68.60 ค่าแรงงานร้อยละ 5.60 ใช้จ่ายด้านพลังงานร้อยละ 12.10 ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรร้อยละ 4.50 และค่าใช้จ่ายอื่นๆ 9.20 ในการคำนวณต้นทุนของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

1 ผลการศึกษากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่และหาสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแห้ง

1) ผลการศึกษากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่

ทำการเตรียมตัวอย่างข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ โดยการนำข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่มาแช่น้ำ 30 นาที แล้วหุงในอัตราส่วนต่อน้ำที่ปริมาณ 1:1.5 จากนั้นนำข้าวพองไปผึ่งแดดหรืออบในตู้อบลมร้อนให้แห้ง นำมาทดลองทำข้าวพองกรรมวิธี 2 วิธี ดังนี้ วิธีการคั่วที่อุณหภูมิ 250 องศาเซลเซียส (HOKE K, 2548) และวิธีการทอดที่อุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส (รัตนารักษ์, 2549) ผลการทดลองพบว่า การคั่วข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ปริมาณ 20 กรัม ข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ของตัวเล็กน้อย เมื่อคั่วนานจะมีสีเข้มขึ้น และมีกลิ่นไหม้ มีรสชาติดิบ ซึ่งคุณสมบัติไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในส่วนผสมในการทำธัญพืชอัดแห้ง การทอดข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ปริมาณ 20 กรัม ข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่มีการพองตัวเต็มที่ทุกเป็นเม็ด ร่วนไม่ติดกัน เนื้อสัมผัสมีลักษณะเบา ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในส่วนผสมในการทำธัญพืชอัดแห้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คุณภาพทางเคมีและคุณภาพกายภาพ ของข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่คั่วและทอด

ภาพทางเคมีและกายภาพ	ข้าวไรซ์เบอร์รี่ตากแห้ง	ข้าวไรซ์เบอร์รี่คั่ว	ข้าวไรซ์เบอร์รี่ทอด
ความชื้นร้อยละ	3.08±0.19	2.46±0.28	1.60±0.14
a_w	0.67±0.04	0.24±0.01	0.19±0.01
L*	14.68	20.72	20.01
a*	1.62	5.12	5.96
b*	0.31	3.62	5.17

หมายเหตุ : ค่าความสว่าง L* ถ้ามีค่ามากขึ้น แสดงว่า มีค่าความสว่างมากขึ้น
ค่า a* เป็นค่าบวก หมายถึง ออกสีแดง และค่า a* เป็นค่าลบ หมายถึง สีเขียว
ค่า b* เป็นค่าบวก หมายถึง ออกสีเหลือง และค่า b* เป็นค่าลบ หมายถึง ออกสีน้ำเงิน

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์คุณภาพด้านเคมีได้แก่ ความชื้นของข้าวไรซ์เบอร์รี่ตากแห้งมีความชื้นร้อยละ 0.8 และมีปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.67 และผลการวิเคราะห์คุณภาพด้านเคมีของข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่คั่วมีความชื้นร้อยละ 1.56 ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.14 ข้าวพองทอดมีความชื้นร้อยละ 1.60 ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.19 ไรซ์คั่วและการทอดข้าวพองมีผลให้ความชื้น และปริมาณน้ำอิสระ (a_w) ลดต่ำลง ทำให้ข้าวพองสามารถเก็บรักษาได้โดยไม่ต้องแช่เย็น ข้าวพองที่ทอดมีลักษณะพองตัวดีกว่าข้าวพองที่คั่วเล็กน้อย และผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพด้านสีของข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ทอด ค่าสี L* มีค่าความสว่างสูงขึ้น a* ค่าความเป็นสีแดงเพิ่มขึ้น และ b* ค่าความเป็นสีเหลืองเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับข้าวไรซ์เบอร์รี่ตากแห้งและข้าวพองคั่ว ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ที่ได้จากการคั่วมาใช้ในส่วนผสมในการทำธัญพืชอัดแห้ง เพื่อลดปริมาณไขมันที่เจือปนทำให้มีผลต่อคุณภาพทางประสาทสัมผัสของธัญพืชอัดแห้งในระหว่างการเก็บรักษา และลดพลังงานจากปริมาณไขมันที่ใส่ทอดได้

2) ผลการทดลองหาสูตรมาตรฐานธัญพืชขัดแห่ง

รวบรวมสูตรธัญพืชขัดแห่ง จำนวน 3 สูตร ทำการทดลองธัญพืชขัดแห่งทั้ง 3 สูตร ตามส่วนผสมวิธีการที่ มา ดังตารางที่ 6 ทำการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม เปรียบเทียบแบบให้คะแนนความชอบ 9 ระดับ (9-Point Hedonic Scale) วางแผนการทดลองแบบสุ่มไม่บล็อก ปรุณ Randomized complete Block Design (RCBD) โดยใช้ผู้ทดสอบชิมจำนวน 40 คน เปรียบเทียบความ ากต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multi Range Test (DMRT) เพื่อคัดเลือกสูตรที่ผู้ทดสอบชิมให้คะแนน ึ่งยการยอมรับโดยรวมสูงสุด เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาขั้นต่อไป ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยผลการยอมรับทางประสาทสัมผัสของธัญพืชขัดแห่ง ทั้ง 3 สูตร

คุณลักษณะธัญพืชขัดแห่ง	สูตรมาตรฐาน		
	1	2	3
สี	7.20 ± 1.32 ^a	7.35 ± 1.21 ^a	5.63 ± 1.66 ^b
กลิ่น	6.05 ± 1.47 ^b	6.93 ± 1.31 ^a	6.28 ± 1.22 ^{ab}
รสชาติ	6.20 ± 1.45 ^b	7.58 ± 1.45 ^a	6.33 ± 1.58 ^b
ลักษณะเนื้อสัมผัส	6.10 ± 1.58 ^b	7.40 ± 1.37 ^a	6.95 ± 1.26 ^a
ความชอบโดยรวม	6.63 ± 1.39 ^b	7.90 ± 0.93 ^a	6.93 ± 1.23 ^b

หมายเหตุ : * สูตรที่ 1(ศรีสมรและมณี,2550)

สูตรที่ 2 (อุบล, 2549)

สูตรที่ 3 (มลศรี, 2545)

** ตัวอักษร a - b หมายถึงค่าเฉลี่ยของข้อมูลในแนวนอนเดียวกันที่มีตัวอักษรต่างกัน หมายถึง มีความ ากต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

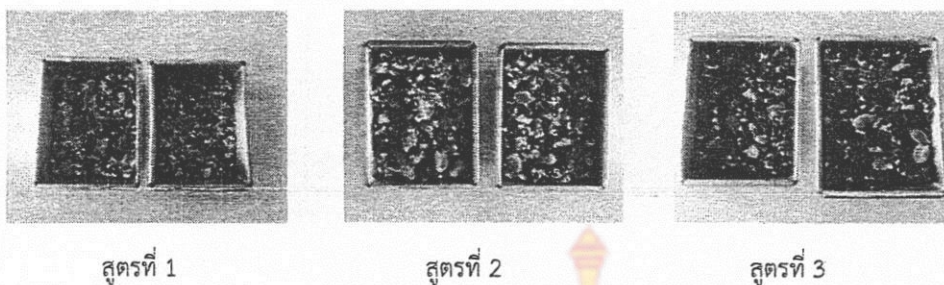
*** คะแนนความชอบ 9 ระดับ (9-Point Hedonic Scale)

1 = ไม่ชอบมากที่สุด 2 = ไม่ชอบมาก 3 = ไม่ชอบปานกลาง 4 = ไม่ชอบเล็กน้อย

5 = บอกไม่ได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ 6 = ชอบเล็กน้อย 7 = ชอบปานกลาง 8 = ชอบมาก

9 = ชอบมากที่สุด

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางประสาทสัมผัส ของธัญพืชขัดแห่งทั้ง 3 สูตรที่มีส่วนผสมใน าราสวนที่แตกต่างกัน โดยใช้ผู้ทดสอบชิมจำนวน 40 คน พบว่าสูตรที่ 2 ได้รับการยอมรับคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้าน กลิ่น รสชาติ ลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เว้นด้านสีไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสูตรที่ 1 ที่ระดับความชอบปานกลาง และด้านลักษณะเนื้อสัมผัสไม่มี ามแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสูตรที่ 3 ที่ระดับความชอบปานกลาง แต่ในด้านกลิ่นสูตรที่ 1 และสูตรที่ 2 มีความ ากต่างกัน แต่สูตรที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกับสูตรที่ 1 และสูตรที่ 2 ที่ระดับความชอบปานกลาง ส่วนในด้านรสชาติ ารที่ 2 มีความแตกต่างกันกับสูตรที่ 1 และสูตรที่ 3 ที่ระดับความชอบมาก ด้านความชอบโดยรวม สูตรที่ 2 มีความ ากต่างกันกับสูตรที่ 1 และสูตรที่ 3 ที่ระดับความชอบมาก ซึ่งผู้ทดสอบชิมได้ให้ข้อเสนอแนะในสูตรที่ 2 ที่ได้รับ ะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงสุดในแต่ละด้านว่า ควรปรับปรุงในด้านรสชาติโดยควรเพิ่มรสชาติหวาน

ภาพที่ 2 สูตรพื้นฐานธัญพืชอัดแห้งทั้ง 3 สูตร

2 ผลการศึกษารวมวิธีในการทำมะละกอบแห้งและปริมาณมะละกอบแห้งในการทำธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

1) ผลการศึกษารวมวิธีในการทำมะละกอบแห้ง

โดยเลือกมะละกอพันธุ์แขกดำที่มีลักษณะห้าม มีปริมาณน้ำตาลหรือ (Brix) อยู่ที่ 15-18°B นำมาล้างให้อาต ปอกเปลือก หั่นให้มีชิ้นขนาด กว้าง x ยาว x สูง เท่ากับ 5x5x5 มิลลิเมตร ศึกษากรรมวิธีการอบแห้งเพื่อให้มะละกอตากแห้งที่มีคุณภาพดีต่อการใช้เป็นวัตถุดิบในธัญพืชอัดแห้ง โดยวิธีการ 3 วิธี ดังต่อไปนี้

ก. นำมะละกอไปตากแดดให้แห้ง

ข. นำมะละกอมาลวกในน้ำเดือด 1 นาที ซึ่งการนำวัตถุดิบมาผ่านกระบวนการลวกก่อนการทำแห้งนั้นมารณยับยั้งเอนไซม์ ที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาการเกิดสีน้ำตาลหลังการทำแห้งได้ (สมบัติ, 2529) และนำมะละกอมาแช่ในเย็นทันที สงขึ้นจากน้ำเย็นพักไว้ให้สะเด็ดน้ำ นำไปตากเป็นเวลา 10 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่ 11.00 น. ถึง 16.00 น. ซึ่งใช้เวลานี้เป็นเกณฑ์ในการตากมะละกอให้แห้ง

ค. นำมะละกอไปแช่ในน้ำปูนใสเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นนำไปลวกในน้ำเชื่อมในอัตราส่วนน้ำตาลต่อน้ำกับ 2 : 3 เป็นเวลา 5 นาที พักไว้ให้สะเด็ดน้ำ นำไปตากเป็นเวลา 10 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่ 11.00 น. ถึง 16.00 น. ซึ่งช่วงเวลานี้เป็นเกณฑ์ในการตากมะละกอให้แห้ง

จากนั้นนำมะละกอที่ได้มาวิเคราะห์การหาความชื้น (AOAC. 2000) ปริมาณน้ำอิสระ (aw)(วัดด้วยเครื่อง moisture Balance ยี่ห้อ AND รุ่น MX50) และคุณภาพด้านสี L* a* b* (วัดด้วยเครื่อง Hunter Lab รุ่น Color ex) เพื่อคัดเลือกมะละกอตากแห้งที่เหมาะสมสำหรับการทำธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 คุณภาพทางเคมีและคุณภาพกายภาพ ของมะละกอตากแห้ง 10 ชั่วโมง ทั้ง 3 วิธี

คุณภาพทางเคมีแลกายภาพ	มะละกอตากแห้ง		
	วิธีที่1	วิธีที่2	วิธีที่3
ความชื้นร้อยละ	2.19±0.58	1.31±0.10	2.71±0.42
r	0.25±0.02	0.20±0.02	0.32±0.03
L^*	43.63	29.71	51.11
a^*	21.04	16.34	16.23
b^*	22.35	13.84	15.15

หมายเหตุ

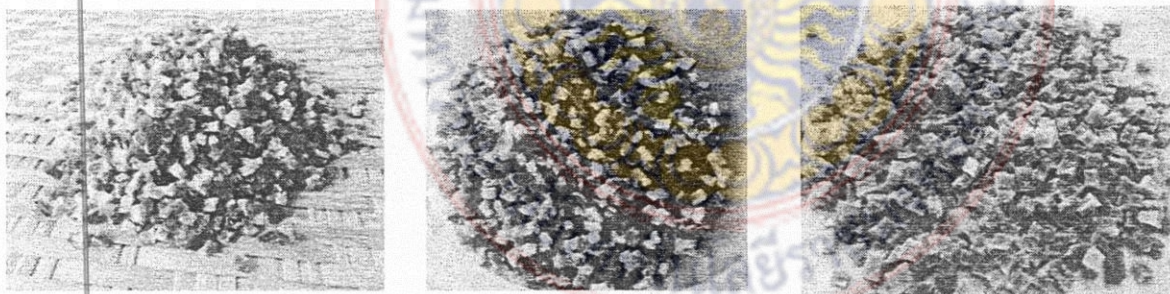
มะละกอตากแห้งวิธีที่ 1 คือมะละกอกที่หั่น แล้วนำไปตากแห้ง

มะละกอตากแห้งวิธีที่ 2 คือมะละกอกที่หั่น นำไปลวกในน้ำเดือด 1 นาที แล้วนำไปตากแห้ง

มะละกอตากแห้งวิธีที่ 3 คือมะละกอกที่หั่นแล้วนำไปลวกในน้ำเชื่อม 5 นาที แล้วนำไปตากแห้ง

จากตารางที่ 9 พบว่า มะละกอตากแห้งวิธีที่ 2 มีความชื้นและปริมาณน้ำอิสระ (a_w) น้อยที่สุด ร้อยละ 1.31 และปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.20 รองลงมาคือมะละกอตากแห้งวิธีที่ 1 มีความชื้น ร้อยละ 2.19 และปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.25 มะละกอกที่มีความชื้นมากที่สุดคือมะละกอตากแห้งวิธีที่ 3 มีความชื้น ร้อยละ 2.71 และปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.32

ลักษณะปรากฏของมะละกอตากแห้งทั้งวิธี 3 วิธี พบว่า มะละกอตากแห้งวิธีที่ 1 และมะละกอตากแห้งวิธีที่ 2 มีรูปทรงเปลี่ยนแปลงจากเดิมโดยมะละกอตากแห้งจะหดลงจากเดิม ส่วนมะละกอตากแห้งวิธีที่ 3 มีลักษณะทรงเปลี่ยนแปลงจากเดิมเล็กน้อย ดังแสดงในภาพที่ 5

มะละกอตากแห้ง

มะละกอลวกน้ำแล้วตากแห้ง

มะละกอลวกในน้ำเชื่อมแล้วตากแห้ง

ภาพที่ 3 มะละกอตากแห้งทั้ง 3 วิธี

ผลการวิเคราะห์คุณภาพด้านสี พบว่า มะละกอตากแห้งวิธีที่ 1 มีค่าสี L^* 43.63 มะละกอตากแห้งวิธีที่มีค่าสี L^* 29.71 ส่วนมะละกอตากแห้งวิธีที่ 3 ค่าสี L^* 51.11 ดังนั้นมะละกอที่มีค่าความสว่างมากที่สุดคือมะละกอกแห้งวิธีที่ 3 ค่าสี a^* ค่าความเป็นสีแดงของมะละกอตากแห้งทั้ง 3 วิธีจะลดลงตามลำดับ คือ 21.04, 16.34 และ 5.23 และค่าสี b^* ค่าความเป็นสีเหลือง พบว่ามะละกอตากแห้งวิธีที่ 1 มีค่าสี b^* มากที่สุดอยู่ที่ 22.35 รองลงมาคือ มะละกอตากแห้งวิธีที่ 3 มีค่าสี b^* 15.15 ส่วนมะละกอตากแห้งวิธีที่ 2 มีค่าสี b^* น้อยที่สุดอยู่ที่ 13.84 ดังนั้นกรรมวิธีในการทำมะละกอตากแห้งที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณภาพด้านสี

เมื่อพิจารณาคุณภาพ ด้านความชื้น ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) ด้านสี และด้านรูปทรง พบว่ามะละกอตากวิธีที่ 3 เหมาะสมสำหรับการนำไปเป็นส่วนผสมของธัญพืชอัดแห้งมากที่สุด

2) ผลการศึกษาปริมาณมะละกอบแห้งในการทำธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

ผลการศึกษาปริมาณมะละกอบแห้งที่เหมาะสมในการทำธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง โดยใช้สูตรมาตรฐานที่ได้รับการคัดเลือก และใช้ข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ที่ได้รับการคัดเลือก เกษข้อ 4.1 นำมาผสมในธัญพืชอัดแห้ง โดยปริมาณมะละกอบแห้งที่ 3 ระดับ ในอัตราส่วนร้อยละ 5 , 10 และ 15 มงน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด และปริมาณข้าวพองจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ของสูตรมาตรฐาน ที่ได้รับการคัดเลือกจากวิธีที่ 3 จากนั้นนำผลิตภัณฑ์ที่ได้มาประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านลักษณะ สี กลิ่น รส เนื้อสัมผัส และ ความชอบโดยรวม ด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ 9 ระดับ (9-Point Hedonic Scale) โดยใช้ผู้ทดสอบชิมจำนวน 40 มวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ Randomized complete Block Design (RCBD) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multi Range Test (DMRT) ปรากฏผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยคุณลักษณะต่างๆของปริมาณมะละกอตากแห้งในการทำธัญพืชอัดแห้ง

ลักษณะธัญพืชอัดแห้ง	ปริมาณมะละกอ(%)					
	0	5	10	15	20	25
สี	6.42±1.08 ^a	6.45±1.08 ^a	6.92±1.04 ^{ab}	7.55±0.93 ^c	6.97±1.18 ^{abc}	7.20±1.15 ^{bc}
กลิ่น	6.65±1.33 ^a	6.62±1.19 ^a	6.65±1.16 ^a	7.10±0.92 ^a	6.52±1.24 ^a	6.85±1.25 ^a
รสชาติ	6.85±1.45 ^a	7.07±1.18 ^a	6.77±1.12 ^a	7.22±1.32 ^a	6.82±1.29 ^a	6.97±1.04 ^a
เนื้อสัมผัส	7.12±1.24 ^a	7.10±1.29 ^a	6.77±1.31 ^a	7.2±0.18 ^a	6.60±1.37 ^a	6.97±1.16 ^a
ความชอบโดยรวม	7.25±0.89 ^{ab}	7.25±0.77 ^{ab}	6.92±1.20 ^a	7.67±1.02 ^b	6.95±1.13 ^a	6.97±1.14 ^a

หมายเหตุ : * สูตรที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด (อูบล, 2549)

** ตัวอักษร a - c หมายถึงค่าเฉลี่ยของข้อมูลในแนวนอนเดียวกันที่มีตัวอักษรต่างกัน หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

*** คะแนนความชอบ 9 ระดับ (9-Point Hedonic Scale)

1 = ไม่ชอบมากที่สุด 2 = ไม่ชอบมาก 3 = ไม่ชอบปานกลาง 4 = ไม่ชอบเล็กน้อย

5 = บอกไม่ได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ 6 = ชอบเล็กน้อย 7 = ชอบปานกลาง 8 = ชอบมาก

9 = ชอบมากที่สุด

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางประสาทสัมผัส ของปริมาณมะละกอตากแห้งในการทำธัญพืชอัดแห้งที่มีส่วนผสมมะละกอตากแห้งในปริมาณแตกต่างกัน 6 ระดับ ร้อยละ 0, 5, 10, 15, 20 และ 25 ต่อหนักของส่วนผสมทั้งหมด โดยใช้ผู้ทดสอบชิมจำนวน 40 คน พบว่าลักษณะปรากฏ ด้านสี กลิ่น รสชาติ ลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยร้อยละ 15 ได้รับการยอมรับ

แนวนค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านสี กลิ่น รสชาติ ลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบดังนี้ 7.55, 7.10, 7.22, 7.2 และ 7.67 รมลำดับ ซึ่งผู้ทดสอบชิมมีความเห็นว่าธัญพืชอัดแท่งผสมมะละกอตากแห้ง ร้อยละ 15 มีสีส้มสวยงาม มีความเหมาะสมน่ารับประทาน ด้านสีร้อยละ 15 มีความแตกต่างกันกับร้อยละ 0, 5 และ 10 แต่ไม่มีความแตกต่างกับร้อยละ 20 และ 25 ที่ระดับความชอบมาก ส่วนร้อยละ 0, 5, 10 และ 20 ไม่มีความแตกต่างกัน แต่ร้อยละ 0 และ 5 มีความแตกต่างกับร้อยละ 15 และ 25 ที่ระดับความชอบเล็กน้อย ส่วนร้อยละ 10, 20 และ 25 ไม่มีความแตกต่างกัน แตกต่างกับร้อยละ 0, 5 และ 15 ที่ระดับความชอบปานกลาง ด้านกลิ่นของมะละกอตากแห้งที่ผสมลงไปไม่มีผลต่อธัญพืชอัดแท่ง รสชาติของมะละกอตากแห้งที่ผสมลงไปไม่มีผลต่อธัญพืชอัดแท่ง ด้านเนื้อสัมผัสของมะละกอตากแห้งที่ผสมลงไปไม่มีผลต่อธัญพืชอัดแท่ง ด้านความชอบโดยรวมร้อยละ 15 ไม่มีความแตกต่างกับร้อยละ 0 และ 5 แต่มีความแตกต่างกับร้อยละ 10, 20 และ 25 ที่ระดับความชอบปานกลาง ส่วนร้อยละ 0, 5, 10, 20 และ 25 ไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีความแตกต่างกับร้อยละ 15 ที่ระดับความชอบเล็กน้อย ดังนั้นปริมาณมะละกอตากแห้งที่ผสมลงไปในธัญพืชอัดแท่งร้อยละ 0, 5, 10, 20 และ 25 มีผลต่อลักษณะปรากฏในด้านสี และความชอบโดยรวม แต่ไม่มีผลต่อการยอมรับด้านกลิ่น รสชาติ และเนื้อสัมผัส

3) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ ทางเคมี และคุณค่าทางโภชนาการของธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

ทำการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและทางเคมีของธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านลักษณะ สี กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม ทำการศึกษาคุณภาพทางกายภาพทางเคมี และคุณค่าทางโภชนาการดังนี้

คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่

1. ค่าสี วัดด้วยเครื่อง Hunter Lab รุ่น Color Flex
2. ค่าเนื้อสัมผัส/ความกรอบ วัดด้วยเครื่อง Texture Analyzer

คุณภาพทางเคมี ได้แก่

1. ความชื้น (AOAC. 2000)
2. ปริมาณน้ำอิสระ/Water Activity (a_w) วัดด้วยเครื่อง Moisture Balance ยี่ห้อ AND รุ่น MX50

จากการนำธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่ผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือร้อยละ 15 มาศึกษาคุณภาพด้านต่างๆ เปรียบเทียบกับสูตรมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงผลการทดสอบทางกายภาพและทางเคมีของธัญพืชผสมมะละกอตากแห้งเมื่อเทียบกับสูตรมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์	ธัญพืชผสมมะละกอตากแห้ง	สูตรมาตรฐาน
ทางกายภาพ		
ค่าสี L^*	43.6	45.7
a^*	3.38	1.8
b^*	15.062	17.61
ค่าเนื้อสัมผัส/ความกรอบ	39.35±5.70	34.10±6.06
ทางเคมี		
ความชื้น	0.35	0.08
ปริมาณน้ำอิสระ (a_w)	0.05	0.01

จากตารางที่ 11 เมื่อนำธัญพืชผสมมะละกออัดแห้งมาเปรียบเทียบกับสูตรมาตรฐาน เพื่อศึกษาคุณภาพทางกายภาพและทางเคมี พบว่า ค่าสี L^* มีความสว่างลดลง a^* ค่าความเป็นสีแดงเพิ่มขึ้น และ b^* ค่าความเป็นสีเหลืองลงเมื่อเทียบกับสูตรมาตรฐาน ค่าความกรอบหรือค่าเนื้อสัมผัสจะเพิ่มขึ้น ค่าความชื้นของธัญพืชผสมมะละกออบแห้ง 0.35 และร้อยละ 0.08 ของสูตรมาตรฐาน ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.05 และ 0.01 ของธัญพืชอัดแห้งสูตรมาตรฐาน ดังนั้น ปริมาณมะละกอจะมีผลทำให้ ความชื้น ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) ค่าสี a^* และค่าเนื้อสัมผัสหรือความอบเพิ่มขึ้นด้วย

คุณภาพทางโภชนาการ

การวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ พบว่า ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้ง 1 หน่วยบริโภค 3 ช้อน มีพลังงาน 200 กิโลแคลอรี คาร์โบไฮเดรต 25 กรัม โปรตีน 6 กรัม ไขมัน 7 กรัม โคลเลสเตอรอล 10 มิลลิกรัม น้ำตาล 11 กรัม โซเดียม 160 มิลลิกรัม แคลเซียม 39.67 มิลลิกรัม วิตามินเอ 139.75 ไมโครกรัม อาร์ อี

ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีโปรตีน คิดเป็นร้อยละ 12 และวิตามินเอ คิดเป็นร้อยละ 17.47 ของสารอาหารแนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) ถือได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่เป็นแหล่งของโปรตีนและวิตามินเอ เนื่องจากธัญพืชอัดแห้งจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้ง 1 หน่วยบริโภค มีโปรตีนคิดเป็นร้อยละ 10-19 และมีวิตามินเอไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของ Thai RDI (สำนักงานอาหาร สำนักงานอาหารและยา, 56) ปรากฏผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ (ทางเคมี) ของธัญพืชอัดแห้งจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้ง ในปริมาณ 100 กรัม และหนึ่งหน่วยบริโภค (43 กรัม = 3 ช้อน)

พลังงานและสารอาหาร	ต่อ 100 กรัม	หนึ่งหน่วยบริโภค	อ้างอิงวิธีทดสอบ
พลังงานทั้งหมด(กิโลแคลอรี)	470.42	200.00	Compendium of methods for food analysis(2003)
ริโบไฮเดรต (กรัม)	65.33	28.00	Compendium of methods for food analysis(2003)
รตีน(กรัม)	13.44	6.00	AOAC (2012) 981.10
มันทั้งหมด (กรัม)	17.26	7.00	AOAC (2012) 948.15
เลสเตอรอล (มิลลิกรัม)	20.19	10.00	In house method based on AOAC (2012) 976.26
ตาล (กรัม)	26.46	11.00	Compendium of methods for food analysis(2003)
เดียม (มิลลิกรัม)	365.63	160.00	In house method TE-CH-134 based on AOAC(2012) 984.27
เลเซียม (มิลลิกรัม)	92.26	39.67	In house method TE-CH-134 based on AOAC(2012) 984.27
ต้า-แคโรทีน (ไมโครกรัม)	1950.00	139.75	In house method based on Chemical and Technical Assessment (2004)
ามีนเอ(ไมโครกรัม อาร์อี)*	325.00	139.75	Calculation

หมายเหตุ : * วิตามินเอได้จากการคำนวณเบต้าแคโรทีนตามวิธีของ สิริพันธ์ (2555)

และเมื่อนำธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้งที่ผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ร้อยละ 15 มาวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการโดยใช้โปรแกรม Nutrisurvey 2007 เปรียบเทียบกับธัญพืชอัดแห้งสูตรมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงคุณค่าทางโภชนาการของธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้งเปรียบเทียบกับสูตรมาตรฐานธัญพืชอัดแท่ง

สารอาหาร	สูตรมาตรฐาน	ธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
Energy (kcal.)	585.7	596.8	1.89
Protein (11%), (g.)	15.5	15.6	0.07
Fat (39%), (g.)	26.8	26.8	0
Carbohydrate (50%), (g.)	72.2	74.7	1.67
Dietary fiber (g.)	2.9	3.0	0.07
Vitamin A (µg.)	178.3	269.7	60.93
Vitamin C (mg.)	0.7	0.7	0
Vitamin E (mg.)	230.5	230.5	0
Vitamin B1 (mg.)	0.3	0.3	0
Vitamin B2 (mg.)	0.2	0.2	0
Vitamin B6 (mg.)	16.3	16.3	0
Vitamin C (mg.)	1.2	17.6	10.93
Potassium (mg.)	58.7	58.7	0
Calcium (mg.)	193.0	195.5	1.67
Magnesium (mg.)	2.7	2.7	0
Zinc (mg.)	1.1	1.1	0
Gallic acid (mg.)	38.59	38.59	0
Gamma Oryzanol (µg.)	157.08	157.08	0

จากตารางที่ 13 ผลการคำนวณคุณค่าทางโภชนาการของธัญพืชอัดแท่งสูตรมาตรฐานและธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง พบว่า ธัญพืชผสมมะละกออัดแท่งมีคุณค่าของสารอาหารเพิ่มขึ้น ได้แก่ พลังงาน (ร้อยละ 1.89), โปรตีน (ร้อยละ 0.65), คาร์โบไฮเดรต (ร้อยละ 3.46), ไฟเบอร์ (ร้อยละ 3.45), วิตามินเอ (ร้อยละ 51.26), วิตามินซี (ร้อยละ 1366.67) และแคลเซียม (ร้อยละ 1.3) ส่วนสารอาหารอื่นๆ มีปริมาณที่เท่ากัน เมื่อเปรียบเทียบกับธัญพืชอัดแท่งสูตรมาตรฐาน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการใช้ข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่และใส่มะละกอตากแห้งลงไปในธัญพืชอัดแท่ง ทำให้คุณค่าทางโภชนาการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะวิตามินเอ

3 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงระหว่างการรักษาของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

จากการนำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่ผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด มาเก็บในบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด คือ ในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ และถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ตรวจสอบคุณภาพทางกายภาพ ทางเคมี และประสาทสัมผัสทุก 2 สัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ปรากฏผลการทดลอง ดังนี้

1) คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่

ก. ค่าสี ได้แก่ ค่าความสว่าง (L*) ค่าสีแดง (a*) และ ค่าสีเหลือง (b*)

จากการทดสอบค่าสีของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง เก็บบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด คือ ในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ และถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ในระยะเวลา สัปดาห์ โดยนำตัวอย่างมาบดละเอียด และทดสอบค่าสีด้วยเครื่องวัดสี (Chroma meter) ยี่ห้อ Hunter Lab รุ่น color Flex ทำการวัดซ้ำโดยการหมุนตัวอย่าง 45 องศา จำนวน 4 ครั้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าสี L* a* และ b* ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	อายุการเก็บ (สัปดาห์)	ค่าสี		
		L*	a*	b*
ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์	0	43.70±0.15 ^b	3.39±0.11 ^a	15.06±0.03 ^a
	2	43.85±0.03 ^b	3.43±0.04 ^a	15.11±0.02 ^a
	4	43.50±0.55 ^b	4.46±0.52 ^b	15.49±0.42 ^b
	6	42.40±0.08 ^a	4.11±0.01 ^b	15.53±0.04 ^b
	8	42.16±0.12 ^a	4.29±0.07 ^b	15.86±0.24 ^c
ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในพลาสติกโพลีเอทิลีน	0	43.70±0.15 ^d	3.39±0.11 ^a	15.06±0.03 ^a
	2	41.65±0.14 ^c	4.31±0.01 ^b	16.24±0.05 ^b
	4	40.61±0.51 ^b	4.56±0.03 ^c	16.72±0.08 ^c
	6	40.53±0.77 ^b	4.75±0.08 ^c	17.10±0.10 ^d
	8	39.63±0.42 ^a	4.61±0.01 ^d	16.91±0.04 ^e

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

^{ns} แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

จากการวัดค่าสี L* a* และ b* ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ มีค่าความสว่าง (L*) อยู่ในช่วง 42.16–43.70 ค่าสีแดง (a*) 3.39–4.46 และค่าสีเหลือง (b*) 15.06–15.86 ส่วนผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน มีค่าความสว่าง (L*) อยู่ในช่วง 39.63–43.70 ค่าสีแดง (a*) 3.39–4.61 และค่าสีเหลือง (b*) 15.06–17.10 เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่าง พบว่า

ค่า L* ที่วัดได้ในผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างกัน มีความสว่างแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ มีค่าความสว่างเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

อายุการเก็บ 2 สัปดาห์ และลดลง เมื่ออายุการเก็บ 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ส่วนผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างกัน มีความสว่างแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ค่าความสว่างลดลงในช่วงอายุการเก็บ 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ การเปลี่ยนแปลงของค่าความสว่างในผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง เกิดขึ้นในทิศทางเดียวกันกับบรรจุภัณฑ์ทั้ง 2 ชนิด ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในพลาสติกโพลีเอทิลีน มีค่าความสว่างลดลงเร็วกว่าผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์

ค่า a* ที่วัดได้ในผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์มีค่าสีแดงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในสัปดาห์ที่ 2 เพิ่มขึ้นสูงสุดในสัปดาห์ที่ 4 และลดลงในสัปดาห์ที่ 6 และ 8 ส่วนผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ค่าสีแดง เพิ่มขึ้นในสัปดาห์ที่ 2, 4 และเพิ่มขึ้นสูงสุดในสัปดาห์ที่ 6 และ ลดลงอีกเล็กน้อยในสัปดาห์ที่ 8

ค่า b* ที่วัดได้ในผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์มีค่าสีเหลืองเพิ่มขึ้นในสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และเพิ่มขึ้นสูงสุดในสัปดาห์ที่ 8 ส่วนผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ค่าสีแดงเพิ่มขึ้นในสัปดาห์ที่ 2, 4 และเพิ่มขึ้นสูงสุดในสัปดาห์ที่ 6 และ ลดลงอีกเล็กน้อยในสัปดาห์ที่ 8 การลดลงและเพิ่มขึ้นของค่าสีเหลืองเหมือนกับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ แต่เกิดขึ้นเร็วกว่า

ข. ค่าความแข็งและความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

จากการทดสอบค่าความแข็งและความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่เก็บในบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด คือ ในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ และถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์ ด้วยเครื่องวัดค่าเนื้อสัมผัส (Texture Analyzer) ใช้หัววัดแบบหัวตัด (Three Point Bend Rig) HDP/3PB โดยวางตัวอย่างบนแท่นอุปกรณ์ช่วยควบคุม ระยะห่างของการวางแท่นอุปกรณ์ช่วยควบคุมจากจุดกึ่งกลางด้านละ 16 มิลลิเมตร วางตัวอย่างครั้งละ 1 ชิ้น จำนวน 4 ครั้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าความแข็งและความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	อายุการเก็บ (สัปดาห์)	ความแข็ง	ความกรอบ
		(นิวตัน/วินาที)	(จำนวนหยัก)
ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในถุง มินิมัฟอยล์	0	39.35 ± 0.03 ^a	9.44 ± 0.04 ^a
	2	39.46 ± 0.15 ^a	9.40 ± 0.02 ^a
	4	40.30 ± 0.10 ^b	9.22 ± 0.08 ^b
	6	40.53 ± 0.15 ^c	9.10 ± 0.03 ^c
	8	40.81 ± 0.42 ^d	8.95 ± 0.05 ^d
ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ผสมมะละกอบแห้งบรรจุใน พลาสติกโพลีเอทิลีน	0	39.35 ± 0.03 ^a	9.44 ± 0.04 ^a
	2	53.40 ± 0.15 ^b	8.45 ± 0.22 ^b
	4	53.76 ± 0.63 ^b	7.99 ± 0.24 ^b
	6	64.12 ± 0.33 ^c	7.77 ± 0.09 ^c
	8	64.30 ± 0.45 ^c	5.35 ± 0.13 ^d

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

^{ns} แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

จากผลการทดสอบค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ที่อายุการเก็บ 0 และ 2 สัปดาห์ มีค่าความแข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) กับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ที่อายุการเก็บ 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ส่วนค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน พบว่า ที่อายุการเก็บ 0 สัปดาห์ มีค่าความแข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) กับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 2 และ 4 สัปดาห์ มีค่าความแข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) กับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 6 และ 8 สัปดาห์ ระยะเวลาการเก็บนานขึ้น ค่าแรงที่ใช้ตัดผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งให้แยกออกจากกันมีค่ามากขึ้น เนื่องจากระยะเวลาที่เก็บนานขึ้น ความชื้นเพิ่มขึ้น ทำให้ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งมีความเหนียวมากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์และถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ที่อายุการเก็บ 0 และ 2 สัปดาห์ มีความกรอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) กับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ที่อายุการเก็บ 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ส่วนความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน พบว่า ที่อายุการเก็บ 0 สัปดาห์ มีความกรอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

ติ ($P \leq 0.05$) กับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 2 และ 4 สัปดาห์ มีความกรอบแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (≤ 0.05) กับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน อายุการเก็บ 6 และ 8 สัปดาห์ ระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้นทำให้ความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งลดลง

2) คุณภาพทางเคมี ได้แก่

ก. ค่าความชื้น และค่าปริมาณน้ำอิสระ/Water Activity (a_w)

จากการวิเคราะห์หาปริมาณความชื้น โดยใช้ตู้อบไฟฟ้าที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส อบผลิตภัณฑ์อาหารตัวอย่างบดละเอียด 5 กรัม ทำซ้ำ 4 ซ้ำ และค่าปริมาณน้ำอิสระ/Water Activity (a_w) ด้วยด้วยเครื่อง Moisture Balance ยี่ห้อ AND รุ่น MX50 ใช้ตัวอย่างบดละเอียด 5 กรัม ทำซ้ำ 4 ซ้ำ ปรากฏผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าความชื้นและค่าปริมาณน้ำอิสระ(a_w) ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	อายุการเก็บ (สัปดาห์)	ค่าความชื้น (ร้อยละ)	ค่าปริมาณน้ำอิสระ Water Activity (a_w)
ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในถุงมินิมพอยล์	0	0.35±0.12 ^a	0.05±0.01 ^a
	2	0.45±0.22 ^b	0.09±0.01 ^b
	4	0.55±0.02 ^c	0.11±0.01 ^c
	6	0.65±0.03 ^d	0.12±0.01 ^c
	8	1.15±0.29 ^e	0.15±0.02 ^d
ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในพลาสติกโพลีเอทิลีน	0	0.35±0.01 ^a	0.05±0.01 ^a
	2	0.61±0.01 ^b	0.10±0.01 ^b
	4	1.17±0.02 ^c	0.11±0.01 ^b
	6	1.93±0.03 ^d	0.18±0.01 ^c
	8	2.07±0.02 ^e	0.25±0.02 ^d

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

^{ns} แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

จากผลการทดสอบค่าความชื้นและค่าปริมาณน้ำอิสระ(a_w)ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมพอยล์ มีค่าความชื้นอยู่ในช่วง 0.35–1.5 ค่าปริมาณน้ำอิสระ(a_w)อยู่ในช่วง 0.05–0.15 ส่วนผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน มีค่าความชื้นอยู่ในช่วง 0.35–2.07 ค่าปริมาณน้ำอิสระอยู่ในช่วง 0.05–0.25 อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยแยกชนิดของบรรจุภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมพอยล์ และบรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ทุกช่วงระยะเวลาการเก็บรักษา

ค่าความชื้นและค่าปริมาณน้ำอิสระ(a_w)แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ค่าความชื้นและค่าปริมาณน้ำอิสระ(a_w) ในผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีนเพิ่มขึ้นเร็วกว่าผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ จากการเปลี่ยนแปลงความชื้นที่เพิ่มขึ้นในผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ และในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ไม่มีผลต่อการยอมรับของผู้บริโภค ผู้บริโภคยังคงยอมรับผลิตภัณฑ์ที่มีมากขึ้นเพิ่มขึ้น

ข. ค่าเปอร์ออกไซด์

จากการวิเคราะห์หาค่าเปอร์ออกไซด์ โดยใช้ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบดละเอียด 5 กรัม ทำซ้ำ 4 ซ้ำ ปรากฏผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าเปอร์ออกไซด์ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	อายุการเก็บ (สัปดาห์)	ค่าเปอร์ออกไซด์
		(มิลลิกรัมสมมูลย์เปอร์ออกไซด์ออกซิเจนต่อน้ำมัน 1 กิโลกรัม)
ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์	0	0.14±0.01 ^a
	2	0.23±0.02 ^b
	4	0.31±0.03 ^c
	6	0.72±0.01 ^d
	8	0.82±0.01 ^e
ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งบรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน	0	0.14±0.01 ^a
	2	0.24±0.02 ^b
	4	0.35±0.01 ^c
	6	1.08±0.06 ^d
	8	1.26±0.01 ^e

หมายเหตุ: ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวตั้ง แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)
^{ns} แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

จากผลการทดสอบค่าเปอร์ออกไซด์ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งมีค่าเปอร์ออกไซด์เพิ่มขึ้นในบรรจุภัณฑ์ทั้ง 2 ชนิด เนื่องจากการบรรจุผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งในบรรจุภัณฑ์ทั้ง 2 ชนิดเป็นการปิดผนึกแบบธรรมดา ทำให้ภายในถุงยังมีอากาศอยู่ จึงทำให้เกิด oxidation rancidity ค่าเปอร์ออกไซด์ที่ได้นี้เป็นค่าที่ใช้ในการบ่งชี้ระดับการหืนของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ มีค่าเปอร์ออกไซด์อยู่ในช่วง 0.14–0.82 ส่วนผลิตภัณฑ์ธัญพืชบรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน มีค่าเปอร์ออกไซด์อยู่ในช่วง 0.14–1.26 เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยแยกชนิดของบรรจุภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ และบรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ทุกช่วงระยะเวลาการเก็บรักษา มีค่าเปอร์ออกไซด์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ในผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน เพิ่มขึ้นเร็วกว่าผลิตภัณฑ์ธัญพืชขัดแต่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ จากการเปลี่ยนแปลงค่าเปอร์ออกไซด์ที่เพิ่มขึ้นในผลิตภัณฑ์

พืชข้อดีแห่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ และในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน มีผลต่อการยอมรับของผู้บริโภค ผู้บริโภคยังคงยอมรับผลิตภัณฑ์ได้

3) คุณภาพทางประสาทสัมผัส

ผลการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ธัญพืชข้อดีแห่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์ ประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้านสี กลิ่น รสชาติ ความกรอบ และการยอมรับ โดยใช้ผู้ทดสอบที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นจำนวน 10 คน ชิมและให้คะแนนความชอบ โดยใช้วิธีการทดสอบทางประสาทสัมผัสให้คะแนนความชอบแบบ 9-Point Hedonic Scale = 1 = ไม่ชอบมากที่สุด และ 9 = ไม่ชอบน้อยที่สุด จัดการทดสอบชิมแบบสุ่มอย่างสมบูรณ์ (CRD) วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan's New Multi Range Test (DMRT) ประเมินผลบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมระหว่างมินิมัฟอยล์และพลาสติกโพลีเอทิลีน โดยพิจารณาจากการยอมรับผลิตภัณฑ์และอายุการเก็บรักษา ปรากฏผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการเปลี่ยนแปลงการยอมรับทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ธัญพืชข้อดีแห่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่อายุการเก็บรักษา 8 สัปดาห์ โดยแยกชนิดของภาชนะบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์	ระยะเวลา (สัปดาห์)	คุณภาพทางประสาทสัมผัส				
		สี	กลิ่น	รสชาติ	ความกรอบ	การยอมรับ
อลูมิเนียมฟอยล์	0	7.30±0.67 ^{ns}	7.50±0.71 ^{ns}	7.80±0.63 ^{ns}	7.70±0.48 ^{ns}	7.80±0.42 ^{ns}
	2	7.30±0.48 ^{ns}	7.40±0.52 ^{ns}	7.60±0.69 ^{ns}	7.50±0.53 ^{ns}	7.70±0.48 ^{ns}
	4	7.20±0.42 ^{ns}	7.30±0.48 ^{ns}	7.60±0.52 ^{ns}	7.40±0.52 ^{ns}	7.70±0.47 ^{ns}
	6	7.20±0.42 ^{ns}	7.20±0.42 ^{ns}	7.50±0.52 ^{ns}	7.30±0.48 ^{ns*}	7.60±0.52 ^{ns}
	8	7.10±0.32 ^{ns}	7.20±0.42 ^{ns}	7.50±0.53 ^{ns}	7.30±0.67 ^{ns*}	7.40±0.51 ^{ns}
พลาสติกโพลีเอทิลีน	0	7.30±0.67 ^{ns}	7.50±0.71 ^{ns}	7.80±0.63 ^{ns}	7.70±0.48 ^b	7.80±0.41 ^{ns}
	2	7.30±0.48 ^{ns}	7.40±0.52 ^{ns}	7.50±0.52 ^{ns}	7.30±0.49 ^{ab}	7.60±0.52 ^{ns}
	4	7.20±0.42 ^{ns}	7.20±0.42 ^{ns}	7.50±0.53 ^{ns}	7.20±0.42 ^a	7.60±0.51 ^{ns}
	6	7.00±0.47 ^{ns}	7.10±0.31 ^{ns}	7.40±0.51 ^{ns}	7.00±0.67 ^{a*}	7.40±0.52 ^{ns}
	8	7.10±0.32 ^{ns}	7.10±0.32 ^{ns}	7.40±0.52 ^{ns}	7.00±0.47 ^{a*}	7.40±0.50 ^{ns}

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

^{ns} แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

* แสดงว่า ภาชนะบรรจุ 2 ชนิด มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

จากผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงการยอมรับทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ธัญพืชข้อดีแห่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ และถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน สามารถเก็บได้นาน 8 สัปดาห์ ดังผลตารางที่ 18 พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชข้อดีแห่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงมินิมัฟอยล์ ที่อายุการเก็บ 0, 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ มีคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น รสชาติ ความกรอบ และการยอมรับ มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ส่วนผลิตภัณฑ์ธัญพืชข้อดีแห่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 0, 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ มีคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น รสชาติ และการยอมรับ มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ส่วนคะแนนการยอมรับด้านความกรอบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชข้อดีแห่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 0 และ 2 สัปดาห์ มีคะแนนความกรอบแตกต่างอย่าง

ยัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) กับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 4, 6 และ 8 สัปดาห์ ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน ที่อายุการเก็บ 4, 6 และ 8 สัปดาห์ มีคะแนนความชอบด้านความชอบแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) จากการทดสอบการยอมรับทางประสาทสัมผัส พบว่า เมื่ออายุการบของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งนานขึ้น ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็งมากขึ้น และมีความเหนียวมากขึ้น มีผลทำให้ความกรอบของผลิตภัณฑ์ลดลง และเมื่อนำมาวิเคราะห์หาความแตกต่างสถิติโดยใช้ t-test ระหว่างบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด ในช่วงเวลาเดียวกัน พบว่าคะแนนความชอบด้านสี กลิ่น รสชาติและการยอมรับ มีคะแนนแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ส่วนคะแนนด้านความกรอบมีคะแนนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ระหว่างบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด ที่อายุการเก็บ 6 และ 8 สัปดาห์

4 คำนำวนต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

นำสูตรธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง มาคำนวณต้นทุนในการทำและนำมาวิเคราะห์ความเป็นไปได้กระทรวงสาธารณสุข รวบรวมโดยศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย (อ้างถึง สายใจ, 2547) ซึ่งแบ่งสัดส่วนต้นทุนทั้งหมด 100 ทางการตลาดในรทำธัญพืชผสมมะละกออัดแท่งเชิงพาณิชย์ โดยใช้แนวทางข้อมูลของกรส่วนคิดเป็นค่าวัตถุดิบร้อยละ 68.60 แรงงานร้อยละ 5.6 ค่าใช้จ่ายพลังงานร้อยละ 12.1 ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรร้อยละ 4.5 ค่าใช้จ่ายอื่นๆร้อยละ 9.2 รคำนวณต้นทุนทั้งหมดของธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง

- 1) ราคาของวัตถุดิบที่ใช้ในการทำธัญพืชผสมมะละกออัดแท่งได้ ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในการทำธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง

วัตถุดิบ	ปริมาณที่ใช้ต่อสูตร(กรัม)	ราคา (บาท)
ข้าวไรซ์เบอร์รี่	34	3.4
น้ำมันปาล์ม	200	7.4
งาขาว	18	1.08
ถั่วลิสง	14	0.98
เมล็ดพืชทอง	9	2.88
น้ำตาลทรายขาว	13	0.33
กระเทียมผง	1	0.7
กุ้งแห้ง	7	4.2
เกลือ	1	0.04
เนยสดรสจืด	6	2.33
มะละกอ	21	0.21
ปูนแดง	10	0.5
ราคาต้นทุนธัญพืชผสมมะละกออัดแท่ง		25.13 บาท

หมายเหตุ : ธัญพืชผสมมะละกออัดแท่งได้ 10 ชิ้น
ราคาวัตถุดิบ ณ เดือนกรกฎาคม 2559

2) การคำนวณต้นทุนแรงงาน

$$\frac{\text{ค่าแรงงานร้อยละ } 5.6 \times \text{ต้นทุนวัสดุดิบ}}{\text{ค่าวัสดุดิบร้อยละ } 68.6} = \frac{0.056 \times 25.13}{0.686}$$

$$= 2.05 \text{ บาท}$$

3) การคำนวณต้นทุนพลังงาน

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายพลังงานร้อยละ } 12.1 \times \text{ต้นทุนวัสดุดิบ}}{\text{ค่าวัสดุดิบร้อยละ } 68.6} = \frac{0.121 \times 25.13}{0.686}$$

$$= 4.43 \text{ บาท}$$

4) การคำนวณค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร

$$\frac{\text{ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรร้อยละ } 4.5 \times \text{ต้นทุนวัสดุดิบ}}{\text{ค่าวัสดุดิบร้อยละ } 68.6} = \frac{0.045 \times 25.13}{0.686}$$

$$= 1.64 \text{ บาท}$$

5) การคำนวณค่าใช้จ่ายอื่นๆ

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ } 9.2 \times \text{ต้นทุนวัสดุดิบ}}{\text{ค่าวัสดุดิบร้อยละ } 68.6} = \frac{0.092 \times 25.13}{0.686}$$

$$= 3.37 \text{ บาท}$$

6) การคำนวณต้นทุนทั้งหมดของธัญพืชผสมมะละกออัดแห้ง

$$\begin{aligned} \text{ค่าวัสดุดิบ} + \text{ต้นทุนแรงงาน} + \text{ค่าพลังงาน} + &= 25.13 + 2.05 + 4.43 \\ \text{ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร} + \text{ค่าใช้จ่ายอื่นๆ} &+ 1.64 + 3.37 \\ &= 36.62 \text{ บาท} \end{aligned}$$

7) การคำนวณต้นทุนธัญพืชผสมมะละกออัดแห้งต่อ 10 ชั้น

$$\begin{aligned} \text{ธัญพืชผสมมะละกออัดแห้ง } 10 \text{ ชั้น} &= 36.62 \text{ บาท} \\ \text{ธัญพืชผสมมะละกออัดแห้ง } 1 \text{ ชั้น} &= \frac{36.62}{10} \\ &= 3.66 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ดังนั้น ต้นทุนของธัญพืชผสมมะละกออัดแห้งต่อ 1 ชั้น เท่ากับ 3.66 บาท

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ หาสูตรมาตรฐานของธัญพืชอัดแห้ง กรรมวิธีในการทำมะละกอตากแห้งและปริมาณมะละกอบแห้งในการทำผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระหว่างการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง และคำนวณต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ซึ่งมารสรุปผลได้ดังนี้

กรรมวิธีการทำข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ โดยการนำข้าวไรซ์เบอร์รี่ แช่น้ำ 30 นาที หุงข้าวในอัตราส่วนข้าวต่อน้ำ กับ 1 : 1.5 ตากแดด 14 ชั่วโมง ให้แห้ง นำไปคั่วที่อุณหภูมิ 250 °C จะได้ข้าวพองที่มีลักษณะพองตัวดี กรอบ เมล็ดไม่เกาะติดกัน และกรรมวิธีการทำมะละกอตากแห้ง พบว่า ใช้มะละกอแช่ด่างที่มีลักษณะห้าม มีปริมาณน้ำตาล (rix) อยู่ในช่วง 15-18 °B หั่นชิ้นขนาดที่ความหนา 5 มิลลิเมตร แช่น้ำปูนใสเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นนำไปลวกน้ำเชื่อมในอัตราส่วนน้ำตาลต่อน้ำ เท่ากับ 2 : 3 เป็นเวลา 5 นาที พักไว้ให้สะเด็ดน้ำ นำไปตากแดด เป็นเวลา 10 ชั่วโมง ให้แห้ง มะละกอที่ได้มีสี ขนาด และรูปทรงเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยมีความชื้นร้อยละ 2.71 ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 32 และมีค่าสี L^* 51.11 a^* 16.23 b^* 15.15 มีความเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นส่วนผสมของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวไรซ์เบอร์รี่

ธัญพืชอัดแห้งที่ได้รับคัดเลือกเป็นสูตรมาตรฐาน คือ ธัญพืชอัดแห้งสูตรที่ 2 ที่มีอัตราส่วนผสม ดังนี้ ข้าวพองจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ (ร้อยละ 27), งาขาวคั่ว (ร้อยละ 14), เมล็ดฟักทองคั่ว (ร้อยละ 7), กุ้งแห้งคั่ว (ร้อยละ 8), ถั่วลิสงคั่ว (ร้อยละ 11), กระเทียมผง (ร้อยละ 1), เกลือป่น (ร้อยละ 1), น้ำตาลทรายขาว (ร้อยละ 6), เนยสดรสจืด (ร้อยละ 2), และ มะเข (ร้อยละ 25) ได้รับคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสมากที่สุด ในด้านสี(7.35), กลิ่น(6.93), รสชาติ(7.58), เนื้อสัมผัส(7.40) และความชอบโดยรวม(7.90) แตกต่างจากสูตรที่ 1 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p \leq 0.05$)

ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ในปริมาณร้อยละ 15 ได้รับคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสมากที่สุด ในด้านสี(7.55), กลิ่น(7.10), รสชาติ(7.22), ลักษณะเนื้อสัมผัส(7.20) และความชอบโดยรวม(7.67) เมื่อวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ ทางเคมี และคุณค่าทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง พบว่า ปริมาณมะละกอตากแห้ง(ร้อยละ 15) ที่ใส่ลงในผลิตภัณฑ์ ทำให้ ค่าสี L (43.6) ลดลง ค่า a (3.38) เพิ่มขึ้น ค่า b (15.062) ลดลง ค่าเนื้อสัมผัสหรือความกรอบ (39.35), ความชื้น(0.35), ปริมาณน้ำอิสระ ($a_w=0.05$) เพิ่มขึ้น และทำให้คุณค่าทางโภชนาการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะวิตามินเอ 1.26 และวิตามินซี (1366.67) เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งสูตรมาตรฐาน

การเปลี่ยนแปลงระหว่างการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง ที่พบในบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด คือ ในถุงอลูมิเนียมฟรอยด์ และถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ระยะเวลา 3 ปี พบว่า ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟรอยด์ มีคุณภาพและการเก็บรักษาดีกว่าผลิตภัณฑ์ที่เก็บในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน เห็นได้จาก ค่า L^* a^* b^* ค่าความแข็งแรงความกรอบ ค่าความชื้นและปริมาณน้ำอิสระ(a_w) ค่าเปอร์ออกไซด์ของผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งที่บรรจุในถุงอลูมิเนียมฟรอยด์มีการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าผลิตภัณฑ์ที่เก็บในถุงพลาสติกโพลีเอทิลีน และเมื่อนำผลิตภัณฑ์มาทดสอบการยอมรับทางประสาทสัมผัส พบว่า ผู้ชิมให้คะแนนการยอมรับผลิตภัณฑ์

พืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งอยู่ในระดับขอบปานกลางทั้งสองบรรจุภัณฑ์ การคำนวณ
ทุนการผลิตผลิตภัณฑ์พืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง พบว่า ผลิตภัณฑ์พืชอัดแท่ง
กข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้งหนึ่งหน่วยบริโภค 2 ชิ้น (น้ำหนัก 30 กรัม) เท่ากับ 7.32 บาท

! ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาธัญพืชผสมมะละกออัดแท่งพบว่า มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.2.1 ส่วนผสมของธัญพืชอัดแท่งสามารถดัดแปลงเป็นส่วนผสมของอาหารชนิดอื่นได้

5.2.2 ควรศึกษารูปทรงและขนาดชิ้นที่ผู้บริโภคให้การยอมรับเพื่อพัฒนารูปลักษณะของบรรจุภัณฑ์ให้ตรงกับ
ความต้องการของผู้บริโภคเพื่อใช้ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

5.2.3 ควรศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสมและรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมต่อการเก็บผลิตภัณฑ์เพื่อยืดอายุ
รเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ได้นานยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จวนา ศรีสุข. 2551. การพัฒนาธัญพืชอัดแท่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2548. ธัญพืชและผลิตภัณฑ์. กระทรวงสาธารณสุข. (ออนไลน์). ได้จาก: http://www.anamai.moph.go.th/nutri/FoodTable/html/g_01.html
- จวนรงค์ ศรีรอด. 2542. สาให้ความหวาน. จาร์พา เทคโนโลยี จำกัด, กรุงเทพฯ.
- ยา จันทร์อรุณ. 2540. กรรมวิธีการผลิตผักและผลไม้อบแห้ง. ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม, กรุงเทพฯ
- มทิพย์ ภู่วโรดม. 2550. การบรรจุอาหาร. เอส. พี. เอ็ม. การพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.
- นุรักษ์ ขนบดี และคณะ. 2549. ฟักทอง : การผลิตเมล็ดพันธุ์และการใช้ประโยชน์. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์กรุงเทพมหานคร.
- เวรณ มานนท์. 2549. การใช้ประโยชน์จากฟักทอง. ใน ฟักทอง : การผลิตเมล็ดพันธุ์และการใช้ประโยชน์. 88-91. โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์, กรุงเทพฯ.
- รมศักดิ์ สมมาตย์. 2540. โรคกล้วยสี. โรงงานพิมพ์ทหารราบ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร
- ระดิษฐ์ พิระมาน. 2544. การแปรรูปงา และเมล็ดทานตะวันเพื่อการส่งออก. ในการประชุมวิชาการ งาน ทานตะวัน ละหุ่ง และคำฝอย แห่งชาติครั้งที่ 2, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ร่วมกับ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการ เกษตร, มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช
- ภาณิศา เชื้อโพธิ์ทัก. 2549. ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านจากสัตวันน้ำ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ริสุทธิ์ สงทิพย์. 2550. การพัฒนาอาหารขบเคี้ยวชนิดแท่งจากข้าวกล้องและสมุนไพร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ขาพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชรรัตน์ จงสกุลศรี. ผลิตภัณฑ์ข้าวเม่าที่มีธัญพืชเสริมแครอทอัดแท่ง, วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 100 หน้า.
- รี สุขวิวัฒน์ และสุนันทา วงศ์ปิยชน. 2551. ผลิตภัณฑ์ข้าวพองอัดแท่ง. การประชุมวิชาการข้าวและธัญพืชเมืองหนาว ประจำปี 2551. ศูนย์วิจัยข้าว, ปทุมธานี.
- สนา วงษ์ใหญ่. 2550. งาน พฤกษศาสตร์ การปลูก ปรังปรุงพันธุ์และการใช้ประโยชน์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ยะ สิริสิงห์. โลกของพืช, คณะวิทยาศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (ออนไลน์). ได้จาก: <http://203.158.100.100/charud/scibook/sciencebook1/2/index27htm>.
- ประภา กลั่นกลิน. 2546. มะละกอ. วารสารอาหาร, 38(3), หน้า 217-222.

- นธ์ชื่น ศรีงาม. 2539. กระบวนการทำแห้งอาหาร. ใน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. คณาจารย์ ภาควิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.กรุงเทพฯ, หน้า 164-172
- คา กิจจาวรเสถียร. 2553. ผลิตภัณฑ์ธัญพืชผสมใบชะพลูอัดแท่ง, วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร. 113 หน้า
- ตรา จันทร์เงา. 2556. คนรักผัก/ธัญพืชเต็มเมล็ด(Whole Grain)สำคัญอย่างไร : มติชนเทคโนโลยีชาวบ้าน. (ออนไลน์).ได้จาก:http://www.technologychaoban.com/news_detail.php?tnid=463.
- รรณา สุภิมารส. 2543. เทคโนโลยีการผลิตลูกกวาดและช็อคโกแลต. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. น. 15-37.
- าบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2549. มห้ศจรรยพันธ์ผักร้อย 108 โครงการอนุรักษ์ผักสีเขียว. คบไฟ, กรุงเทพฯ.
- จินตนา ทুমแสน และศิริวรรณ ศรีเสน. 2542. การปรับปรุง พันธุ์ถั่วลิสงเพื่อผลผลิตสูง 1. การคัดเลือกช่วงที่ 2-5. น. 115-117. ใน: รายงานผลงานวิจัยปี 2540 เล่มที่ 1 อ้อย ถั่วเหลือง ถั่วลิสง มันสำปะหลัง ปอ และพืชไร่อื่นๆ. ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการ เกษตร.
- พันธ์ จุลกรังคะ. 2555. โภชนศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ักงานอาหาร สำนักงานอาหารและยา, 2556. พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 พร้อมกฎกระทรวง และประกาศ กระทรวงสาธารณสุขฉบับปรับปรุง 2556. สำนักงานอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, นนทบุรี.
- กิตา สมคิด และคณะ. 2550. การประชุมวิชาการ งา ทานตะวัน ละหุ่ง และคำฝอย แห่งชาติครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ร่วมกับ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, น่าน.
- ชาติ วรรณวิจิตร. 2550. ข้าวไรซ์เบอร์รี่. ศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (ออนไลน์). ได้จาก: <http://dna.kps.ku.ac.th/index.php/articles-rice-rsc-rgdu-knowledge>.
- พิน ชับประสบ. 2547. การถนอมอาหาร. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- นาง ชินเชษฐ. 2545. เทคโนโลยีการผลิตถั่วลิสง. กรมวิชาการเกษตร. 101 หน้า
- วิน ชินธรรมมิตร. 2546. การพัฒนากรรมวิธีการอบแห้งแครอทและเนื้อไก่โดยการอบแห้งแบบลมร้อน ร่วมกับการให้ความร้อนด้วยคลื่นไมโครเวฟ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สูตรธัญพืชพืชอัดแห้งพื้นฐาน 3 สูตรและการพัฒนาธัญพืชอัดแห้งจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออัดแห้ง

สูตรธัญพืชอัดแห้งสูตรที่ 1

ส่วนผสม

ข้าวพอง	28	กรัม
งาขาว	30	กรัม
เมล็ดฟักทอง	15	กรัม
น้ำตาลทรายขาว	11	กรัม
กระเทียมผง	1	กรัม
แบะแซ	28	กรัม
กุ้งแห้ง	11	กรัม
เกลือ	1	กรัม
เนยสดรสจืด	6	กรัม

วิธีทำ

1. เตรียม งา เมล็ดฟักทอง กุ้งแห้ง ด้วยการคั่ว บุบเมล็ดฟักทองพอแตก และกุ้งแห้ง (ถ้ามีรสเค็มให้ล้างจนมีรสจืดผึ่งแดดให้แห้ง) หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ
2. ชั่งส่วนผสมตามสูตร
3. ตั้งกระทะให้ร้อน ใส่เนยสดและกระเทียมผง ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 1 นาที
4. เติมข้าวพอง งาขาวคั่ว เมล็ดฟักทองคั่ว และ กุ้งแห้งคั่ว ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 2 นาที
5. เติมน้ำตาลทรายและเกลือผัดให้เข้ากัน 5 นาที หรือผัดจนน้ำตาลทรายและเกลือละลาย
6. เติมแบะแซผัดให้เข้ากัน 2 นาที นำมาอัดใส่บล็อกแล้วใช้มีดฟันเลื่อยตัดเป็นแท่ง
7. นำไปอบที่อุณหภูมิ 110°C เป็นเวลา 5 นาที
8. ได้ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้ง

สูตรธัญพืชอัดแท่งสูตรที่ 2

ส่วนผสม

ข้าวพอง	34	กรัม
งาขาว	18	กรัม
ถั่วลิสง	14	กรัม
เมล็ดฟักทอง	9	กรัม
น้ำตาลทรายขาว	13	กรัม
กระเทียมผง	1	กรัม
แบะแซ	34	กรัม
กุ้งแห้ง	7	กรัม
เกลือ	1	กรัม
เนยสดรสจืด	6	กรัม

วิธีทำ

1. เตรียม งา เมล็ดฟักทอง ถั่วลิสง กุ้งแห้ง ด้วยการคั่ว บุบเมล็ดฟักทองและถั่วลิสงพอแตก กุ้งแห้ง (ถ้ามีรสเค็มให้ล้างจนมีรสจืดผึ่งแดดให้แห้ง) หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ
2. ชั่งส่วนผสมตามสูตร
3. ตั้งกระทะให้ร้อน ใส่เนยสดและกระเทียมผง ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 1 นาที
4. เติมข้าวพอง งาขาวคั่ว เมล็ดฟักทองคั่ว ถั่วลิสงคั่ว และกุ้งแห้งคั่ว ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 2 นาที
5. เติมน้ำตาลทรายและเกลือผัดให้เข้ากัน 5 นาที หรือผัดจนน้ำตาลทรายและเกลือละลาย
6. เติมแบะแซผัดให้เข้ากัน 2 นาที นำมาอัดใส่บล็อกแล้วใช้มีดฟันเลื่อยตัดเป็นแท่ง
7. นำไปอบที่อุณหภูมิ 110°C เป็นเวลา 5 นาที
8. ได้ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่ง

สูตรธัญพืชอัดแท่งสูตรที่ 3

ส่วนผสม

ข้าวพอง	54	กรัม
งาขาว	10	กรัม
ถั่วลิสง	9	กรัม
เมล็ดฟักทอง	5	กรัม
น้ำตาลทรายขาว	8	กรัม
กระเทียมผง	1	กรัม
เบะแซ	40	กรัม
กุ้งแห้ง	9	กรัม
เกลือ	1	กรัม
เนยสดรสจืด	6	กรัม

วิธีทำ

1. เตรียม งา เมล็ดฟักทอง ถั่วลิสง กุ้งแห้ง ด้วยการคั่ว บุบเมล็ดฟักทองและถั่วลิสงพอแตก กุ้งแห้ง (ถ้ามีรสเค็มให้ล้างจนมีรสจืดผึ่งแดดให้แห้ง) หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ
2. ชั่งส่วนผสมตามสูตร
3. ตั้งกระทะให้ร้อน ใส่เนยสดและกระเทียมผง ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 1 นาที
4. เติมข้าวพอง งาขาวคั่ว เมล็ดฟักทองคั่ว ถั่วลิสงคั่ว และกุ้งแห้งคั่ว ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 2 นาที
5. เติมน้ำตาลทรายและเกลือผัดให้เข้ากัน 5 นาที หรือผัดจนน้ำตาลทรายและเกลือละลาย
6. เติมเบะแซผัดให้เข้ากัน 2 นาที นำมาอัดใส่บล็อกแล้วใช้มีดฟันเลื่อยตัดเป็นแท่ง
7. นำไปอบที่อุณหภูมิ 110°C เป็นเวลา 5 นาที
8. ได้ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่ง

สูตรการพัฒนาผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกออบแห้ง

ส่วนผสม

ข้าวพอง	34	กรัม
งาขาว	18	กรัม
ถั่วลิสง	14	กรัม
เมล็ดฟักทอง	9	กรัม
น้ำตาลทรายขาว	13	กรัม
กระเทียมผง	1	กรัม
แบะแซ	34	กรัม
กุ้งแห้ง	7	กรัม
เกลือ	1	กรัม
เนยสดรสจืด	6	กรัม
มะละกอบดตากแห้ง	21	กรัม

วิธีทำ

1. เตรียม งา เมล็ดฟักทอง ถั่วลิสง กุ้งแห้ง ด้วยการคั่ว บุปเมล็ดฟักทองและถั่วลิสงพอแตก กุ้งแห้ง (ถ้ามีรสเค็มให้ล้างจนมีรสจืดผึ่งแดดให้แห้ง) หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ
2. ชั่งส่วนผสมตามสูตร
3. ตั้งกระทะให้ร้อน ใส่เนยสดและกระเทียมผง ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 1 นาที
4. เติมข้าวพอง งาขาวคั่ว เมล็ดฟักทองคั่ว ถั่วลิสงคั่ว กุ้งแห้งคั่ว และมะละกอบดตากแห้ง ผัดให้เข้ากันเป็นเวลา 2 นาที
5. เติมน้ำตาลทรายและเกลือผัดให้เข้ากัน 5 นาที หรือผัดจนน้ำตาลทรายและเกลือละลาย
6. เติมแบะแซผัดให้เข้ากัน 2 นาที นำมาอัดใส่บล็อกแล้วใช้มีดฟันเลื่อยตัดเป็นแท่ง
7. นำไปอบที่อุณหภูมิ 110°C เป็นเวลา 5 นาที
8. ได้ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่ง

ภาคผนวก ข

แบบประเมินการทดสอบประสาทสัมผัส

แบบประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสวิธีการให้คะแนนความชอบ

(9-Point Hedonie Scale)

ชื่อผลิตภัณฑ์ : ธัญพีชอัดแท่ง

ผู้ทดสอบ:.....

วันที่:...../...../.....

เพศ: ชาย หญิง อายุ.....ปี

คำแนะนำ : กรุณาทดสอบตัวอย่างตามลำดับและให้คะแนนความชอบตามความรู้สึกของท่าน ดังนี้

- 1 = ไม่ชอบมากที่สุด 4 = ไม่ชอบเล็กน้อย 7 = ชอบปานกลาง
 2 = ไม่ชอบมาก 5 = บอกไม่ได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ 8 = ชอบมาก
 3 = ไม่ชอบปานกลาง 6 = ชอบเล็กน้อย 9 = ชอบมากที่สุด

คุณลักษณะ	รหัส.....	รหัส.....	รหัส.....
น			
ชาติ			
ขณะเนื้อสัมผัส			
ามชอบโดยรวม			

หมายเหตุ : กรุณาชิมน้ำก่อนและหลังจากการชิมตัวอย่างทุกครั้ง

: ลักษณะที่ดีของธัญพีชอัดแท่ง คือ

1. มีลักษณะเป็นแท่ง กรอบ และมีสีเป็นไปตามธรรมชาติของธัญพีชอัดแท่ง
2. รสชาติกลมกล่อม มีรสหวาน มัน เค็มเล็กน้อย

เสนอแนะ

.....

.....

แบบประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสวิธีการให้คะแนนความชอบ
(9-Point Hedonic Scale)

ชื่อผลิตภัณฑ์ : การพัฒนาผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

ผู้ทดสอบ:..... วันที่:...../...../.....

ศ: ชาย หญิง อายุ.....ปี

คำแนะนำ : กรุณาทดสอบตัวอย่างตามลำดับและให้คะแนนความชอบตามความรู้สึกของท่าน ดังนี้

- = ไม่ชอบมากที่สุด 4 = ไม่ชอบเล็กน้อย 7 = ชอบปานกลาง
= ไม่ชอบมาก 5 = บอกไม่ได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ 8 = ชอบมาก
= ไม่ชอบปานกลาง 6 = ชอบเล็กน้อย 9 = ชอบมากที่สุด

คุณลักษณะ	รหัส.....	รหัส.....	รหัส.....	รหัส.....	รหัส.....	รหัส.....
สี						
กลิ่น						
รสชาติ						
ขณะเนื้อสัมผัส						
ามชอบโดยรวม						

หมายเหตุ : กรุณาตีมน้ำก่อนและหลังจากการชิมตัวอย่างทุกครั้ง

: ลักษณะที่ดีของธัญพืชผสมมะละกอบแห้ง คือ

1. มีลักษณะเป็นแท่ง กรอบ และมีสีเป็นไปตามธรรมชาติของธัญพืชอัดแท่ง
2. รสชาติกลมกล่อม มีรสหวาน มัน เค็มเล็กน้อย

เสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ค

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนผลไม้แห้งและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนข้าวพอง

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ฉบับที่ ๑๔๗๑ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

ผลไม้แห้ง

(แก้ไขครั้งที่ ๑)

ยที่คณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๓-๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลไม้แห้ง มาตรฐานเลขที่ มผช. ๑๓๖/๒๕๔๖ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนผลไม้แห้ง มาตรฐานเลขที่ มผช. ๑๓๖/๒๕๔๖ ทายประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้

ให้แก้หมายเลขมาตรฐานเลขที่ “มผช. ๑๓๖/๒๕๔๖” เป็น “มผช. ๑๓๖/๒๕๕๐”

ให้ยกเลิกความในข้อ ๓.๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๓.๘ จุลินทรีย์

๘.๑ จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ตองน้อยกว่า ๑ × ๑๐^๖ โคโลนีต่อตัวอย่าง ๑ กรัม

๘.๒ เอส.ซอริเซีย โคลิ โดยวิธีเอ็มพีเอ็น ตองน้อยกว่า ๓ ต่อตัวอย่าง ๑ กรัม

๘.๓ ยีสต์ ตองไม่เกิน ๑ × ๑๐^๔

๘.๔ รา ตองไม่เกิน ๕๐๐ โคโลนีต่อตัวอย่าง ๑ กรัม”

นี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายไพโรจน์ สัจญะเดชากุล)

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ผลไม้แห้ง

๑. ขอบข่าย

๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมผลไม้ทุกชนิดที่นำมาทำให้แห้ง โดยอาจผ่านกรรมวิธีการดองหรือแช่หมักก่อนรทำแห้งก็ได้ บรรจุในภาชนะบรรจุที่รวมทั้งรวมถึงผลไม้แห้งที่มีการปรุงแต่งกลิ่น (flavoring agent) หรือรสด้วย

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

๑ ผลไม้แห้ง หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำผลไม้ที่อยู่ในสภาพดี ไม่เน่าเสีย โดยอาจนำมาผ่านกรรมวิธีการหมักหรือแช่หมักก่อนหรือไม่ก็ได้ มาลดความชื้นตามต้องการโดยใช้แสงแดดหรือนำไปอบ ทั้งนี้อาจปรุงแต่งกลิ่น (flavoring agent) หรือรสด้วยส่วนผสมอื่นที่เหมาะสม เช่น น้ำตาล เกลือพริก ด้วยก็ได้

3. คุณลักษณะที่ต้องการ

๑ ลักษณะทั่วไป

ยังคงลักษณะเนื้อที่ติดตามธรรมชาติของผลไม้ ผิวหนาแห้ง ไม่เกาะติดกัน เนื้อไม่แข็ง กระจาย ในภาชนะบรรจุ ยกเว้นต้องมีรูปร่างและขนาดใกล้เคียงกัน

๒ สี

งมีสีที่ติดตามธรรมชาติของผลไม้และส่วนผสมที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ

๓ กลิ่นรส

งมีกลิ่นรสที่ติดตามธรรมชาติของผลไม้และส่วนผสมที่ใช้ ปราศจากกลิ่นรสอื่นที่ไม่พึงประสงค์เมื่อตรวจสอบโดยให้คะแนนตามขอ ๘.๑ แล้ว ตองได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน

๔ สิ่งแปลกปลอม

ตองไม่พบสิ่งแปลกปลอมที่ไม่ใช่ส่วนผสมที่ใช้ เช่น เสนมผง ดิน ทราย กรวด ชิ้นส่วนหรือสิ่งปฏิกูลจากสัตว์ น แมลง หนู นก

๕ วัตถุเจือปนอาหาร

หากมีการใช้วัตถุปรุงแต่งกลิ่นรสและวัตถุกันเสีย ให้ใช้ได้ตามชนิดและปริมาณที่กฎหมายกำหนด

๖ ความชื้น

ตองไม่เกินร้อยละ 18 โดยน้ำหนัก

๗ วอเตอร์แอคทิวิตี (water activity)

ตองไม่เกิน 0.๗๕

หมายเหตุ วอเตอร์แอคทิวิตี (water activity) เป็นปัจจัยสำคัญในการคาดคะเนอายุการเก็บอาหาร และเป็นตัวบ่งชี้ถึงความปลอดภัยของอาหารโดยทำหน้าที่ควบคุมการอยู่รอด การเจริญ และการสร้างพิษของจุลินทรีย์

๘ จุลินทรีย์

- ๘.๑ จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ต้องไม่เกิน 1×10^4 โคโลนีต่อตัวอย่าง 1 กรัม
 ๘.๒ เอสเชอริเชีย โคลิ (*Escherichia coli*) โดยวิธีเอ็มพีเอ็น (MPN) ต้องน้อยกว่า 3 ต่อตัวอย่าง 1 กรัม
 ๘.๓ ยีสต์และราต้องไม่เกิน 100 โคโลนีต่อตัวอย่าง 1 กรัม

๔. สุขลักษณะ

- ๑ สุขลักษณะในการทำผลไม้แห้ง ให้เป็นไปตามคำแนะนำตาม GMP

๕. การบรรจุ

- ๑ ให้บรรจุผลไม้แห้งในภาชนะบรรจุที่สะอาดแห้ง ผนึกได้เรียบร้อย สามารถป้องกันความชื้นและการปนเปื้อนจากสภาพภายนอกได้
 ๒ น้ำหนักสุทธิของผลไม้แห้งในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก

๖. เครื่องหมายและฉลาก

- ๑ ที่ภาชนะบรรจุผลไม้แห้งทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ชัดเจน

- ชื่อเรียกผลิตภัณฑ์ เช่น มะม่วงแช่อิ่มแห้ง ชมพู่สามรส ฝรั่งหยี มะม่วงเค็ม
 น้ำหนักสุทธิ
 วัน เดือน ปีที่ทำ และวัน เดือน ปีที่หมดอายุ หรือข้อความว่า "ควรบริโภคก่อน (วัน เดือน ปี)"
 ชื่อแนะนำในการเก็บรักษา
 ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
 ารณที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- ๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ผลไม้แห้งที่ทำจากผลไม้ชนิดเดียวกัน ที่ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ในระยะเวลาเดียวกัน
 ๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้
 ๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบสิ่งแปลกปลอมการบรรจุและเครื่องหมายและฉลากให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ หน่วยภาชนะบรรจุเมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๔ ๕. และข้อ ๖. จึงจะถือว่าผลไม้แห้งรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

- ๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป สีและกลิ่นรสให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบข้อ ๗.๒.๑ แล้ว จำนวน ๓ หน่วยภาชนะบรรจุเมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๓ จึงจะถือว่าผลไม้แห้งรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

- ๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบวัตถุเจือปนอาหารความชื้นวอเตอร์แอกทิวิตี (water activity) และจุลินทรีย์ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๕ หน่วยภาชนะบรรจุนำมาทำเป็นตัวอย่างรวมน้ำหนักรวมต้องไม่น้อยกว่า ๘00 กรัม เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๕ ถึงข้อ ๓.๘ จึงจะถือว่าผลไม้แห้งรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓ เกณฑ์ตัดสิน

- ตัวอย่างผลไม้แห้งต้องเป็นไปตามข้อ 7.2.1 ข้อ 7.2.2 และข้อ 7.2.3 ทุกข้อ จึงจะถือว่าผลไม้แห้งรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

มพช.๑๓๖/๒๕๕๖

๘. การทดสอบ

๑ การทดสอบลักษณะทั่วไป สีและกลิ่นรส

๑.๑ ให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบ ประกอบด้วยผู้ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบผลไม้แห้งอย่างน้อย ๕ คน แต่ละคนแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

๑.๒ วางตัวอย่างผลไม้แห้งในงานกระเบื้องสีขาว ตรวจสอบโดยการตรวจพินิจและชิม

ภค๘.๑.๑เกณฑ์การให้คะแนน ให้เป็นไปตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 หลักเกณฑ์การให้คะแนน

๖ 8.1.3)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน)			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ลักษณะทั่วไป	ต้องคงลักษณะเนื้อที่ดีตามธรรมชาติของผลไม้ ผิวหน้าแห้ง ไม่เกาะติดกัน เนื้อไม่แข็งกระด้าง ในภาชนะบรรจุเดียวกัน ต้องมีรูปร่างและขนาดใกล้เคียงกัน	๔	๓	๒	๑
	ต้องมีสีที่ดีตามธรรมชาติของผลไม้และ ส่วนประกอบที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ	๔	๓	๒	๑
กลิ่นรส	ต้องมีกลิ่นรสที่ดีตามธรรมชาติของผลไม้ และส่วนประกอบที่ใช้ ปราศจากกลิ่นรสอื่นที่ไม่พึงประสงค์	๔	๓	๒	๑

๒ การทดสอบสิ่งแปลกปลอมภาชนะบรรจุและเครื่องหมายและฉลาก
ตรวจพินิจ

๓ การทดสอบวัตถุเจือปนอาหารและความชื้น
ใช้วิธีทดสอบตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เป็นที่ยอมรับ

๔ การทดสอบวอเตอร์แอกทิวิตี (water activity)
ใช้เครื่องวัดวอเตอร์แอกทิวิตี ที่ควบคุมอุณหภูมิได้ที่ (25±2) องศาเซลเซียส

๕ การทดสอบจุลินทรีย์
ใช้วิธีทดสอบตาม AOAC หรือ BAM หรือวิธีทดสอบอื่นที่เป็นที่ยอมรับ

๖ การทดสอบน้ำหนักสุทธิ
ใช้เครื่องชั่งที่เหมาะสม

ภาคผนวก ง
ผลการทดสอบคุณค่าทางโภชนาการของ
ผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง

บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด

Central Laboratory (Thailand) Co., Ltd.

สาขาสงขลา : 9/116 ถนนกาญจนวนิชย์ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

Songkhla Branch : 9/116 Kanchanawonich Rd., Hat Yai, Hat Yai, Songkhla 90110, Thailand

Tel : (66) 74 558871-3, (66) 74 558901 Fax : (66) 74 558870

http://www.centralabthai.com

Accreditation No. 1065/49

อก : 25 กรกฎาคม 2560

รายงาน : TRSK60/16985

: 1 / 1

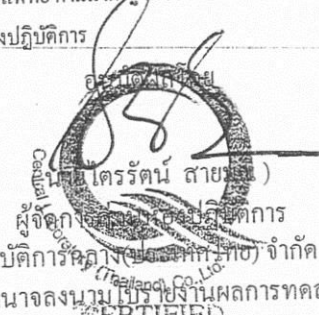
ใบรายงานผลการทดสอบ

และที่อยู่ลูกค้า	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ละเอียดตัวอย่าง	ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ผสมมะละกอบดแห้ง
ตัวอย่าง	SK60/05224-001
ชนิดและสภาพตัวอย่าง	ประเภทตัวอย่าง : ธัญพืชอัดแท่ง ภาชนะบรรจุ : ถุงพลาสติก จำนวน : 2 ถุง น้ำหนัก/ปริมาตร 300 กรัม/ถุง อุณหภูมิ : อุณหภูมิห้อง สภาพตัวอย่างปกติขณะรับ
วันที่รับตัวอย่าง	06 กรกฎาคม 2560
วันที่ทดสอบ	07 กรกฎาคม 2560 - 24 กรกฎาคม 2560

การทดสอบ

รายการทดสอบ	ผลการทดสอบ	หน่วย	LOD	วิธีทดสอบอ้างอิง
ries	2.23	g/100g	-	AOAC (2012) 923.03
olesterol	470.42	Kcal/100g	-	Compendium of methods for food analysis (2003)
de Fat *	20.19	mg/100g	0.30	In house method based on AOAC (2012) 976.26
isture *	17.26	g/100g	-	AOAC (2012) 948.15
tein *	1.74	g/100g	-	AOAC (2012) 925.45(A)
al carbohydrate (include Dietary	13.44	g/100g	-	AOAC (2012) 981.10
er)	27.00	g/100g	-	Compendium of method for Food Analysis (2003)
al sugar	26.46	g/100g	-	Compendium of methods for food analysis (2003)
ia - Carotene *	1950.00	µg/100g	-	In house method based on Chemical and Technical Assessment (2004)
icium	92.261	mg/100g	1.113	In-house method TE-CH-134 based on AOAC (2012) 984.27
dium	365.627	mg/100g	1.626	In-house method TE-CH-134 based on AOAC (2012) 984.27

หมายเหตุ : * เป็นการทดสอบที่ไม่อยู่ในขอบข่ายที่ได้รับรองจากสำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 : 2005 และ
นโยบาย ข้อกำหนดเงื่อนไข การรับรองห้องปฏิบัติการทางเคมีและสาธารณสุข สำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ

นางสาวไตรรัตน์ สายพันธ์
ผู้จัดการห้องปฏิบัติการ
บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด สาขา สงขลา
ผู้มีอำนาจลงนามใบรายงานผลการทดสอบ

รายงานฉบับนี้มีผลเฉพาะกับตัวอย่างที่นำมาทดสอบเท่านั้น

รายงานผลการทดสอบต้องไม่ถูกทำสำเนาเฉพาะเพียงบางส่วน โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากห้องปฏิบัติการ ยกเว้นทำทั้งฉบับ

อก : 25 กรกฎาคม 2560

รายงาน : TRSK60/16985

1/3

ใบรายงานผลการทดสอบ

และที่อยู่ลูกค้า	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
รายละเอียดตัวอย่าง	ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ผสมมะละกอบแห้ง
รหัสตัวอย่าง	SK60/05224-001
ชนิดและสภาพตัวอย่าง	ประเภทตัวอย่าง : ธัญพืชอัดแท่ง ภาชนะบรรจุ : ถุงพลาสติก จำนวน : 2 ถุง น้ำหนัก/ปริมาตร 300 กรัม/ถุง อุณหภูมิ : อุณหภูมิห้อง สภาพตัวอย่างปกติขณะรับ
ที่รับตัวอย่าง	06 กรกฎาคม 2560
ที่ทดสอบ	06 กรกฎาคม 2560 - 24 กรกฎาคม 2560

รายการทดสอบ

รายการทดสอบ	ต่อ 100 กรัม	ต่อหนึ่งหน่วย บริโภค	%RDI	วิธีทดสอบอ้างอิง
ไขมันทั้งหมด(กิโลแคลอรี)	470.42	200.00	-	Compendium of methods for food analysis (2003)
โปรตีน (กรัม)	65.33	28.00	9	Compendium of method for Food Analysis (2003)
คาร์โบไฮเดรต (กรัม) %N x 6.25	13.44	6.00	-	AOAC (2012) 981.10
ไขมันทั้งหมด (กรัม)	17.26	7.00	11	AOAC (2012) 948.15
คอเลสเตอรอล (มิลลิกรัม)	20.19	10.00	3	In house method based on AOAC (2012) 976.26
ใยอาหาร (กรัม)	26.46	11.00	-	Compendium of methods for food analysis (2003)
วิตามินซี (มิลลิกรัม)	365.63	160.00	7	In-house method TE-CH-134 based on AOAC (2012) 984.27
วิตามินอี (มิลลิกรัม)	92.26	(39.67)	4	In-house method TE-CH-134 based on AOAC (2012) 984.27
โซเดียม (กรัม)	1.74	-	-	AOAC (2012) 925.45(A)
แคลเซียม (กรัม)	2.23	-	-	AOAC (2012) 923.03

รายงานฉบับนี้มีผลเฉพาะกับตัวอย่างที่นำมาทดสอบเท่านั้น

รายงานผลการทดสอบต้องไม่ถูกทำสำเนาเฉพาะเพียงบางส่วน โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากห้องปฏิบัติการ ยกเว้นทำทั้งฉบับ

บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด

Central Laboratory (Thailand) Co., Ltd.

สาขาสงขลา : 9/116 ถนนกาญจนวนิชย์ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

Songkhla Branch : 9/116 Kanchanawanich Rd., Hat Yai, Hat Yai, Songkhla 90110, Thailand

Tel : (66) 74 558871-3, (66) 74 558901 Fax : (66) 74 558870

http://www.centrallabthai.com

Central Lab
Central Laboratory (Thailand) Co., Ltd.

วันที่ออก : 25 กรกฎาคม 2560

เลขที่รายงาน : TRSK60/16985

หน้า : 2/3

ชื่อตัวอย่าง : ธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ผสมมะละกอบแห้ง

รหัสตัวอย่าง : SK60/05224-001

ฉลากโภชนาการไทย (ย่อ)

ข้อมูลโภชนาการ	
หนึ่งหน่วยบริโภค : 3 ช้อน (43 กรัม)	
จำนวนหน่วยบริโภคต่อถุง : ประมาณ 4	
คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค	
พลังงานทั้งหมด 200 กิโลแคลอรี	
ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน *	
ไขมันทั้งหมด 7 ก.	11%
โคเลสเตอรอล 10 มก.	3%
โปรตีน 6 ก.	
คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด 28 ก.	9%
น้ำตาล 11 ก.	
โซเดียม 160 มก.	7%
* ร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) โดยคิดจากความต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี	

อนุชิต นิลโคตร

(นาย) ไตรรัตน์ สารณิณี

ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการ

บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด สาขา สงขลา

ผู้มีอำนาจลงนามใบรายงานผลการทดสอบ

CERTIFIED

รายงานฉบับนี้มีผลเฉพาะกับตัวอย่างที่นำมาทดสอบเท่านั้น

ผลการทดสอบต้องไม่ถูกทำสำเนาเฉพาะเพียงบางส่วน โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากห้องปฏิบัติการ ยกเว้นทำหังฉบับ

-001-R02(14/02/60)P2/3-SK

บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด

Central Laboratory (Thailand) Co., Ltd.

สาขาสงขลา : 9/116 ถนนกาญจนาภิเษย์ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ประเทศไทย

Songkhla Branch : 9/116 Kanchanawonich Rd., Hat Yai, Hat Yai, Songkhla 90110, Thailand

Tel : (66) 74 558871-3, (66) 74 558901 Fax : (66) 74 558870

http://www.centralabthai.com

Central Lab
Open Since 1985

ก : 25 กรกฎาคม 2560

รายงาน : TRSK60/16985

: 3/3

อย่าง : รั้วพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ ผสมมะละกอบแห้ง

วอย่าง : SK60/05224-001

ฉลากโภชนาการ แบบ Guideline Daily Amounts (GDA) ¹

คุณค่าทางโภชนาการต่อ 1 ถู
ควรแบ่งกิน ประมาณ 4 ครั้ง

พลังงาน	น้ำตาล	ไขมัน	โซเดียม
800	44	28	640
กิโลแคลอรี	กรัม	กรัม	มิลลิกรัม
*40%	*68%	*43%	*27%

* คิดเป็นร้อยละของปริมาณสูงสุดที่บริโภคได้ต่อวัน

¹ การแสดงค่าพลังงาน (กิโลแคลอรี) น้ำตาล (กรัม) ไขมัน (กรัม)

และ โซเดียม (มิลลิกรัม) ต่อหนึ่งหน่วยบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์อาหาร

อนันต์ผล โद्य

(สินธุ์ ไตรรัตน์ สายพันธ์)

ผู้จัดการ ส่วนห้องปฏิบัติการ

บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด สาขา สงขลา

ผู้มีอำนาจลงนามในรายงานผลการทดสอบ

CERTIFIED

รายงานฉบับนี้มีผลเฉพาะกับตัวอย่างที่นำมาทดสอบเท่านั้น

ผลการทดสอบต้องไม่ถูกทำสำเนาเฉพาะเพียงบางส่วน โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากห้องปฏิบัติการ ยกเว้นทำทั้งฉบับ

-001-R02(14/02/60)P3/3-SK

ภาคผนวก จ

การถ่ายทอดเทคโนโลยีจากงานวิจัยสู่ชุมชน
เรื่อง การพัฒนาธัญพืชอัดแท่งจากข้าวกล้องไรซ์เบอร์รี่ผสมมะละกอบแห้ง
ชุมชนตำบลคูหาใต้ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา

รายชื่อผู้เข้ารับการถ่ายทอด จำนวน 15 คน ดังนี้

1. นางเรณู	จันย้ง	9. นายธนกร	สุวรรณโณ
2. นางสาวรัชพัฒน์	ศิระพะสิกา	10. นายวิโรจน์	คงน้ย
3. นางระเบียบ	จันทร์สุวรรณ	11. นางราตรี	มณีรัตน์
4. นางสาวพรณี	พวงณี	12. นางสมศรี	ช่วยดำ
5. นางวิลัย	แก้วบุญช่วย	13. นางสุภัศรณี	เรืองช่วย
6. นางน้อย	จันท์กุล	14. นางประคอง	จันทร์สุวรรณ
7. นางสาวอรอนงค์	หลีกชู	15. นางสมจิตร	สุวรรณกิจ
8. นางสมพร	วุ่นซิว		

พิกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยี

